Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 230
Marți 10 iulie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

IN ACEST NUMAR:

- **Emil Anton**: Pentru îndeplinirea și depășirea planului de livrări către stat (Pag. a 2-a).
- Sfatul agronomului (Pag. a 2-a).
- **N. Iancu**: Răsfoind planul de producție al unei gospodării colective. (Pag. a 3-a).
- **Ing. V. Herdea și dr. Gh. Marinescu**: Să însilozăm cantități cît mai mari de nutrețuri diferite (Pag. a 3-a).
- **Radu Sandu**: Insemnări — Mîndria colectiviștilor (Pag. a 3-a)
- **Ing. agr. Ivan Dumitru**: Cartofi mari și sănătoși prin plantarea de vară (Pag. a 3-a)
- **Ing. S. Timariu**: Unele aspecte ale organizării acțiunii de prevenire și combatere a eroziunii solului (Pag. a 4-a)
- **Ing. Iosif Pomeznv**: Invățămîntul agricol în Republica Cehoslovacă (Pag. a 4-a)

Munca pentru cooperativizarea agriculturii nu trebuie slăbită nici un moment

In perioada ce a urmat celui de al doilea Congres al partidului, munca pentru transformarea socialistă a agriculturii a luat un nou avînt. De la începutul anului și pînă acum au fost întemeiate peste 3.200 de gospodării colective și întovărășiri agricole, iar în cele existente s-au înscris zeci de mii de țărani muncitori. Veștile sosite din diferite colțuri ale țării arată că și în aceste zile, cînd muncile de vară sînt în toi, iau ființă noi cooperative de producție agricolă. Așa, bunăoară, zilele trecute, în comunele Movileni, Șipote, Hălceni și Fîntînele din raionul Vlădeni, regiunea Iași, alte familii de țărani muncitori au pășit pe drumul agriculturii socialiste.

Cu toate acestea, în ultima vreme, în unele regiuni și raioane se constată o slăbire simțitoare a muncii pentru cooperativizarea agriculturii. In vreme ce în regiunea Galați, bunăoară, în cursul lunilor mai și iunie au luat ființă 39 de gospodării colective și întovărășiri agricole, în aceeași perioadă în regiunea Pitești, deși există condiții prielnice, s-a format o singură întovărășire agricolă, iar în regiunea Stalin numai 2 întovărășiri agricole.

Slăbirea ritmului de cooperativizare a agriculturii în unele regiuni și raioane se datorește în mare măsură faptului că mai există încă unii activiști de stat, ingineri și tehnicieni agricoli care în activitatea lor separă sarcinile luptei pentru creșterea producției agricole, de sarcinile luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii, deși acestea sînt două aspecte ale aceleiași probleme. Potrivit părerilor acestor tehnicieni, în campaniile agricole și îndeosebi în campania de recoltare, cînd lucrările sînt foarte aglomerate, nu se poate desfășura o muncă susținută pentru cooperativizarea agriculturii. Experiența unor raioane fruntașe în cooperativizarea agriculturii cum sînt Negru Vodă, Hîrșova, Adam Clisi din regiunea Constanța, Filimon Sîrbu, Călmățui și Buior din regiunea Galați și altele dovedește că asemenea păreri sînt greșite, că ele n-au nici un temei. Campaniile agricole nu numai că nu stingheresc acțiunea de cooperativizare a agriculturii, ci dimpotrivă, sînt un bun prilej de demonstrare a superiorității marii gospodării agricole socialiste asupra micii gospodării individuale, de intensificare a muncii politice pentru atragerea țăranilor muncitori pe făgașul cooperației de producție agricolă.

In momentul de față, strîngerea recoltei este în toi în aproape toate regiunile țării. Este deci o perioadă foarte potrivită pentru intensificarea muncii politice în vederea formării de noi gospodării colective și întovărășiri agricole și a atragerii țăranilor muncitori în cele existente. Acum, pe cîmp și mai ales la ariile de treier se poate vedea limpede și compara recolta la hectar obținută prin munca unită a întovărășiților și colectiviștilor cu recolta obținută de țăranul muncitor care a lucrat de unul singur. Nimic nu-l poate convinge mai bine pe țăranul muncitor cu gospodărie individuală decît faptele, exemplele vii, văzute cu ochii lui.

Una din metodele prin care li se pot arăta în mod concret țăranilor muncitori foloasele muncii unite este organizarea chiar în zile de lucru, de vizite ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale la ariile gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole. Aci vizitatorii pot vedea concret felul cum muncesc colectiviștii și întovărășiții și ce recolte dobîndesc de pe urma muncii lor. Experiența dovedește că astfel de vizite ale țăranilor muncitori individuali sînt deosebit de rodnice. Așa, de pildă, cu prilejul unei vizite de acest fel organizată nu de mult pe tarlalele gospodăriei colective din Contești, raionul Zimnicea, mai mulți țărani muncitori printre care Ion Nedelcu și Alexandru Mirea din comuna Năsturelu au făcut pe loc cereri de înscriere în gospodăria colectivă din satul lor.

Este bine, de asemenea, să se organizeze vizite ale țăranilor muncitori cu gospodărie individuală la întovărășirile agricole în zilele în care se împarte recolta între întovărășiți. Același lucru trebuie făcut la gospodăriile colective cînd acestea împart membrilor avansul în produse și bani. In cadrul acestor vizite, inginerii și tehnicienii agricoli trebuie să arate oaspeților, concret, pe bază de fapte, că cine muncește mult și cu tragere de inimă în gospodăria colectivă obține venituri mari, că munca este cîntărită și răsplătită după merit și nu după ochi.

In perioada treierișului, ariile de treier și bazele de recepție sînt locurile cele mai umblate: pe aici trece aproape tot satul. De aceea aici e necesar să fie desfășurată o intensă muncă politică pentru atragerea țăranilor muncitori cu gospodărie individuală spre formele de cooperație agricolă. La arii și la bazele de recepție trebuie organizate cercuri de lectură a ziarelor și broșurilor de propagandă agricolă, discuții cu țăranii muncitori în care să li se explice foloasele muncii în cooperativele de producție agricolă. E bine de asemenea ca la arii să fie afișate grafice și fotomontaje care să reprezinte, prin comparație, recolta dobîndită de un țăran muncitor individual și aceea dobîndită de întovărășiți și de gospodăriile colective cele mai apropiate. Atît la ariile de treier, la bazele de recepție cît și la căminele culturale, în zilele de sărbătoare, inginerii și tehnicienii trebuie să organizeze întîlniri și discuții între colectiviști și țăranii muncitori cu gospodărie individuală, în cadrul cărora colectiviștii să arate cum au muncit ei de-au obținut recolte mari, felul cum se organizează și se desfășoară munca în gospodăria colectivă etc.

Un rol însemnat în munca politică pentru cooperativizarea agriculturii trebuie să-l aibă mecanizatorii din S.M.T.-uri. Lucrul de cea mai bună calitate făcut de tractoriști, îmbinat cu munca de lămurire poate convinge mai ușor pe țărani să intre în gospodăria colectivă sau în întovărășirea agricolă.

Desigur că la îndemîna activiștilor de stat, a inginerilor și tehnicienilor agricoli, a mecanizatorilor, stau și alte forme și metode care în această perioadă pot fi folosite cu succes în munca pentru cooperativizarea agriculturii. Important este însă că în această muncă să se lucreze cu pricepere și răbdare, să se cunoască bine oamenii și condițiile specifice fiecărui sat și comune în parte.

LA PRĂȘITUL PORUMBULUI

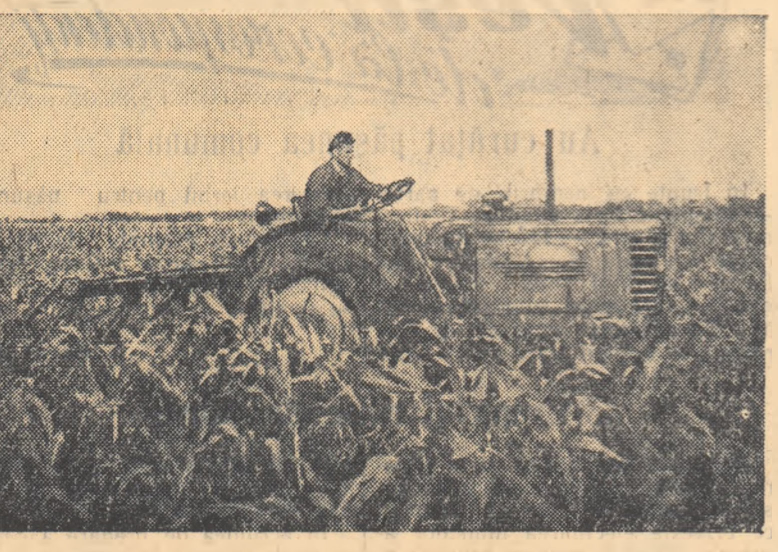

La G.A.S. Afumați, secția Portărești, regiunea Craiova, se execută pentru a treia oară prășitul mecanic al porumbului. In fotografie: tractoristul Mitrică Năstase manevrînd cu pricepere în timpul lucrului tractorul UTOS prevăzut cu cultivator suspendat. Tov. Mitrică Năstase execută zilnic 15—16 ha față de 10 ha cît îi este norma.

Timpul probabil pentru zilele de 11, 12 și 13 iulie a. c.

Vremea devine schimbătoare în Estul și Sudul țării și rămîne relativ frumoasă în Ardeal și Banat. Cerul va fi variabil cu înnourări mai accentuate în Moldova, Dobrogea, Bărăgan și zona de munte, unde local vor cădea ploi temporare sau averse. Vîntul va sufla cu intensificări din sectorul nordestic. Temperatura aerului în scădere ușoară va coborî noaptea între 8—17 grade și va urca ziua între 18—20 grade.

Toate muncile de vară trebuie făcute la timp și bine!

PE TARLALELE COLECTIVEI

La gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Tîrgșoru Vechi, raionul Ploești, recoltatul păioaselor este în toi. Tractoriștii de la S.M.T. Bărcănești au secerat pînă acum peste 80 de hectare cu orz de toamnă.

In foto: tractoristul Florea Gheorghe din brigada a 14-a ajutat de tovarășul lui, Cătuneanu Gheorghe, recoltînd orzul. Ei seceră pe zi în medie 8 ha, față de 6 ha cît este norma.

Imediat după seceriș, tractoriștii au început dezmiriștitul. Pînă zilele trecute, această lucrare a fost executată pe aproape 30 ha.

In foto: tractoristul Mihai Traian lucrînd cu un plug cu 5 brazde.

(Foto D. Constantinescu).

Să înlăturăm pierderile de boabe la recoltare

Impotriva practicilor învechite

Prin părțile unde se află comunele ce fac parte din raza punctului agricol pe care îl deservesc în calitate de inginer agronom, se mai întîlnesc încă unele practici învechite și dăunătoare la recoltarea cerealelor. De pildă, nu se respectă timpul optim pentru începerea secerișului, cerealele recoltate nu sînt legate în snopi sau nu se transportă imediat pe arie ca să fie treierate.

Se știe cît de importantă este recoltarea păioaselor în pîrgă, moment cînd pericolul de scuturare a boabelor este mult mai mic. Experiența din anii trecuți a arătat că țăranii muncitori din raza punctului nostru care au respectat această regulă agrotehnică au dobîndit producții mai mari la hectar decît cei care au întîrziat recoltatul. Cine nu-și aduce aminte că țăranul muncitor Nicolae Fusaru, membru al întovărășirii agricole „Progresul" din comuna Pechea, recoltînd griul în faza de coacere în pîrgă a obținut 3.100 kg la hectar, pe cînd Stanca Stan, membră a aceleeași întovărășiri agricole, care și-a lucrat și îngrijit la fel griul, dar l-a recoltat în faza de coacere deplină a strîns o recoltă cu aproape 400 kg mai mică?

In acest an lanurile de păioase de pe cuprinsul punctului nostru agricol promit să dea recolte bogate. Pentru a înlătura la maximum pierderile de recoltă, tehnicienii din raza punctului agricol au început din timp cercetarea culturilor, îndrumînd pe cultivatori să înceapă neîntîrziat secerișul, acolo unde lanurile de păioase au dat în pîrgă. Urmînd sfaturile noastre, mulți țărani muncitori au ieșit pe ogoare și au început recoltatul.

Inlăturarea pierderilor de boabe nu depinde însă numai de timpul în care se face recoltarea. De o mare importanță sînt uneltele și modul în care se face strîngerea recoltei. In comuna Pechea, majoritatea țăranilor muncitori recoltează păioasele cu secerile și coasele. O practică destul de dăunătoare este și recoltatul griului cu coasa neîmpiedicată (fără hreapcă).

Ca să-i convingem pe țăranii muncitori să renunțe la acest obicei, noi am făcut în vara trecută cîteva experiențe în urma cărora fiecare a putut să vadă că recoltînd griul cu coasa neîmpiedicată se risipesc în medie 3—400 kg de boabe la hectar.

Noi vom duce o susținută muncă de îndrumare și în ceea ce privește dezobișnuirea țăranilor muncitori de a lăsa griul nelegat, întins polog pe miriște. Lăsînd griul nelegat, atunci cînd se transportă la arie, multe din spice se scutură, iar unele din ele rămîn pe miriște. Obiceiul de a nu se lega griul în snopi este păgubitor și prin aceea că nu dă posibilitatea să se execute la timp și în bune condiții dezmiriștitul sau arătura de vară. De asemenea, trebuie să-i dezvățăm pe țăranii muncitori de obiceiul de a lăsa griul pe cîmp pînă în ziua în care este treierat. Pentru aceasta noi am început să le explicăm încă de pe acum că lăsîndu-l prea mult timp în clăi, griul se usucă în arșiță, putrezește din cauza ploilor și poate chiar să încolțească. Ba este expus ca să fie mîncat și de păsări. Pentru a evita acest lucru noi am stabilit din timp locul ariilor, am organizat paza lor, pichetele de incendiu și cetele de treier, și vom îndruma pe țăranii muncitori să-și care neîntîrziat recolta pe arii, astfel ca rodul bogat din acest an să fie strîns și înmagazinat fără pierderi.

ION BOSTAN
inginer agronom la punctul agricol al comunei Pechea, raionul Galați

Cea mai mare atenție calității lucrărilor

In vara acestui an, brigada noastră, care a fost fruntașă pe stațiune în muncile de primăvară, are de recoltat 126 ha cu orz și grîu de toamnă la gospodăria agricolă colectivă din Găvănești, 20 ha la întovărășirea din aceeași comună și 84 ha la întovărășirea agricolă din comuna Banița.

Știind că începutul secerișului nu trebuie întîrziat nici un ceas, că această lucrare cere multă operativitate, am avut grijă în primul rînd să revizuim și să reparăm cît mai bine secerătorile-legători, pentru ca ele să funcționeze fără întrerupere în tot timpul recoltării. Pentru a fi siguri de trăinicia reparațiilor făcute după recepția secerătorilor-legători, mecanicul de sector Nicolae Voinea a controlat încă o dată, împreună cu noi, dacă mașinile funcționează în perfecte condiții tehnologice. Am cercetat cu mare atenție îndeosebi aparatul de tăiere și cel de legat.

Anul trecut, tractoriștii din brigada noastră au lucrat cu două secerători-legători la care degetele aparatului de tăiere nu erau bine montate în bară, iar lamele de cuțit nu erau suficient ascuțite. De asemenea, aceste secerători-legători nu aveau decît o singură garnitură de cuțite. Toate aceste neajunsuri au pricinuit defectarea pe brazdă a mașinilor, iar lucrarea n-a mai fost corespunzătoare.

In acest an, am luat măsuri ca asemenea lipsuri să fie preîntîmpinate. In primul rînd, am asigurat cîte două garnituri de cuțite de fiecare secerătoare, pentru a nu mai fi nevoiți să întrerupem lucrul atunci cînd cuțitele trebuie să fie reascuțite; am centrat cu grijă cuțitele și am verificat ca arcurile să fie bine strînse la dispozitivul aparatului de legat. Astfel, avem siguranța că nu se vor mai produce ruperi de sfoară, împrăștieri de spice etc.

In afară de probele de ordin tehnic, o mare atenție am dat pregătirii oamenilor care vor lucra ca minuitori de agregat. Aceștia au fost instruiți să țină seamă de toate regulile necesare bunei funcționări a mașinilor, să execute cu atenție întoarcerile la capetele tarlalei, spre a nu face nici un fel de greșuri. Ei au fost îndrumați ca atunci cînd observă fire de orz sau grîu netăiate, să atragă atenția mecanicului de sector sau tractoristului pentru ca aceștia să controleze imediat modul de funcționare a aparatului de tăiere.

Experiența din anii trecuți ne-a arătat că atunci cînd snopii sînt legați slab și neregulat, pot cădea pe miriște multe spice, care se scutură, provocînd astfel o mare pierdere de boabe. Pentru a evita acest neajuns, minuitorii de agregate din brigada noastră vor supraveghea permanent modul de funcționare a aparatului de la spatele platformei secerătorii (aparat care adună cerealele tăiate pentru a le uni în snop), așa încît greblele ce execută înmănunchierea snopului să funcționeze corect.

O mare atenție vom da în acest an preîntîmpinării pierderilor și la lucrările de treieriș. Brigada noastră va deservi cu două batoze gospodăria colectivă din Găvănești și întovărășirea din Banița. Pentru efectuarea în bune condiții a treierișului, fiecare batoză a fost verificată cu atenție. Apoi a fost instalată pe arie și i s-a făcut proba de lucru în sarcină. Cu acest prilej, s-a stabilit turația cea mai potrivită a tobei bătătorului, urmărindu-se să nu rămînă spice netreierate, să nu se înfășoare paiele pe bătător, iar scuturatul boabelor să se facă corect.

Mecanizatorii noștri au început de ieri muncile de recoltare. Sîntem hotărîți ca printr-o îngrijire și folosire rațională a mașinilor să strîngem cît mai repede și fără pierderi recolta de pe ogoarele unităților deservite.

NICOLAE BUZOIANU
șeful brigăzii a X-a de la S. M. T. Poșta Cîlnău, regiunea Ploești

La seceriș

Razele fierbinți ale soarelui de vară au poleit cu aur lanurile de orz și de grîu. De cîteva zile, membrii gospodăriei colective „Steagul Roșu" din satul Comăneasca, comuna Scorțaru Vechi, raionul Brăila, au pornit voioși să strîngă recolta bogată a primului an de existență a gospodăriei. In timp de două zile, ei au secerat și treierat orzul de pe cele 6 hectare.

Și membrii gospodăriei colective „30 Decembrie" din comuna Vladimirești au început secerișul. Numai într-o singură zi, ei au recoltat peste 5 ha de orz, evidențiindu-se în muncă colectiviștii Ion Ciutacu și Vasile Rusalin.

In comuna Chiscani, întovărășiții au recoltat cu coasa peste 3 hectare de orz, iar țăranii muncitori individuali din comuna Cazasu, același raion, au terminat de recoltat în pîrgă orzul de pe 40 ha. O muncă demnă de remarcat în com. Cazasu au depus harnicii țărani muncitori Marin Coadă, Niță Tănăsache și alții.

Vasilica Tăslăoanu
corespondent

Succesele colectiviștilor din raionul Arad

Colectiviștii din raionul Arad sînt în fruntea muncilor de recoltare a păioaselor și de întreținere a culturilor prășitoare. Avînd pregătite din timp uneltele și atelajele, colectiviștii din comunele Mailat, Dorobanți, Simandu Nou, Fîntînele și Frumușeni au terminat recoltarea orzului în mai puțin de trei zile. Pînă în seara zilei de 3 iulie, colectiviștii din raionul Arad au recoltat orzul de toamnă de pe 1087 ha; ei continuă intens căratul snopilor la ariile de treier. Pentru a termina cît mai grabnic treieratul, în raion vor funcționa 241 de arii. La cele 15 arii electrificate se va lucra în două schimburi.

Colectiviștii din Firiteaz, Fiscut și Frumușeni au dezmiriștit peste 50 ha.

Majoritatea gospodăriilor colective din raion acordă o atenție deosebită și muncilor de întreținere a culturilor prășitoare. Printre gospodăriile colective care au terminat aproape în întregime prașila a III-a la toate culturile prășitoare se află gospodăriile colective din comunele Dorobanți, Simandu Nou, Iratoșu.

Folosesc mijloace mecanizate la recoltat

In gospodăriile agricole de stat Urleasca, „Justin Georgescu" și alte gospodării agricole de stat din regiunea Galați s-a terminat recoltatul orzului de toamnă. De cîteva zile muncitorii din gospodăriile agricole de stat din regiune au început și secerișul grîului de toamnă, recoltînd aproape 1600 ha.

Anul acesta gospodăriile agricole de stat din regiune folosesc la lucrările de recoltare peste 200 de combine și 400 de secerători-legători, iar pentru lucrările de treieriș 170 de batoze. Incepînd de săptămîna viitoare va începe din plin treierișul păioaselor.

(Agerpres)

Recolte bogate în colectivă

Dimineață însorită de vară. La sediul gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Ghizdaru, raionul Giurgiu, s-au adunat toți membrii consiliului și brigadierii. Ei au examinat probele de orz și au stabilit ca a doua zi să înceapă secerișul.

Așa după cum fuseseră anunțați, a doua zi disdedimineață colectiviștii s-au strîns în curtea gospodăriei și au pornit la treabă. Tineri și vîrstnici — bărbați și femei — muncind cu drag ei au terminat în mai puțin de 2 zile secerișul orzului de pe cele 12 hectare și apoi l-au treierat, obținînd o producție de 2 200 kg boabe la hectar.

Indată după recoltat, harnicii colectiviști din comuna Ghizdaru au arat miriștea și au însămînțat porumb furajer, necesar pentru hrana animalelor.

In aceste munci s-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii Geanță Marin, Marin Călineață și Paulina Putureanu.

Traian Barbălată
corespondent

Au terminat secerișul orzului de toamnă

Raioanele Caracal, Cujmir, Băilești și Segarcea au terminat secerișul orzului de toamnă. In întreaga regiune Craiova s-a secerat peste 42 la sută din suprafața cultivată cu orz de toamnă. In același timp au fost dezmiriștite 3.091 hectare. De cîteva zile, în regiune a început treierișul. De pe suprafețele treierate pînă acum, unitățile agricole socialiste au cules o producție medie de peste 2300 kg orz de toamnă la hectar.

In raioanele din sudul regiunii Craiova a început recoltarea grîului.

Din însemnările lui Ion Drumețu

Isprava tractoristului Costaniuc

— Știi, la ce servește un tractor M.T.Z., Drumețule?

— Păi, zic, știu eu? Am auzit că la prășit...

— In alte gospodării, da. La noi, însă, ține loc uneori de rutier. Să vezi.

Și tov. Dumitru Hortea, secretarul organizației de bază P.M.R. de la G.A.S. Ciocîrlia, regiunea Constanța, începu să-mi povestească isprava tractoristului Gh. Costaniuc.

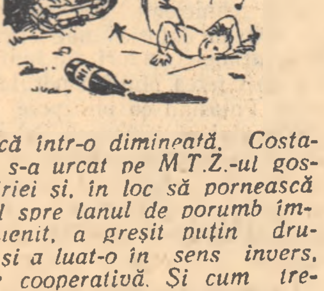

Cică într-o dimineață, Costaniuc s-a urcat pe M.T.Z.-ul gospodăriei și, în loc să pornească cu el spre lanul de porumb îmburuienit, a greșit puțin drumul și a luat-o în sens invers, către cooperativă. Și cum trebuia să se oprească undeva, s-a oprit la secția M.A.T. Ioan Costaniuc, șeful de brigadă, a plecat să-l caute. Dînd el peste frate-său în circiumă, în calitatea lui de șef de brigadă, s-a supărat foc. Ca să-și stingă focul, a tras și el cîteva dușci.

Insă în calitate de frate, l-a iertat. Și, drept împăcare, au mai gustat puțin vin din sticla a patra, fiindcă pe primele trei le goliseră. Cînd au plecat cu tractorul și cu mare veselie, au plecat de fapt pe-o singură cărare, dar au mers pe două. Gh. Costaniuc, care conducea, era mai amețit și-l întreba pe frate-său:

— Ascultă, Ionică, tu știi ce-nseamnă să fii pilit? Uite, de pildă, eu dacă în locul celor 2 autocamioane ce vin acum pe șosea spre noi aș vedea patru, ar însemna că sînt pilit.

— Păi pe șosea nu-s două autocamioane, ci e unul singur, i-a spus Ionică.

Și uite așa, din vorbă în vorbă, din groapă în groapă, au nimerit cu tractorul în șanț. Lui Costaniuc nu i s-a rupt inima după tractorul deteriorat. S-a ales însă cu un picior rupt. Și astăzi zace în spital, iar fratesău stă cu mîna în ghips.

Cele două cazuri citate privesc pe acei tractoriști de pe M.T.Z.-uri care, de bine, de rău, mai folosesc mijloacele mecanizate. Dar sînt alții, ca, de pildă, Costache Ștefan, care zile întregi nici nu se ating de tractoare. Și știți pentru ce? Pentru că tractoru-i în sat la Ciocîrlia și tractoristul e plecat la plimbare în oraș, unde uneori zăbovește chiar și cîte 3 zile.

Și atunci, de ce să ne mirăm că porumbul stă neprășit? Din 1.633 ha de porumb, la G.A.S. Ciocîrlia s-a făcut prașila a II-a doar la 466 ha. Sînt tarlale întregi în care porumbul nu se mai vede dintre buruieni.

Cică tov. Gheorghe Manolache, directorul gospodăriei, ar fi avut zilele trecute și un vis. Se făcea că au venit într-o noapte la el buruienile să-i mulțumească pentru grija părintească ce le-o poartă. Volbura îl înfășurase și-l strîngea în brațe, gata-gata să-l sufoce. Urzica l-a sărutat, rapița sălbatică i-a urat „la mai mare".

Nu știu dacă visul e adevărat. Dar știu că cele trecute aci, pe răboj, sînt toate adevărate. Și tare am dori să auzim că pe la G.A.S. Ciocîrlia treburile merg ca pe roate.

pt. conf. **GH. JANGOCIU**

Petrec în chip plăcut timpul liber

Tinerii colectiviști din comuna Sulița, raionul Botoșani, își petrec multe ore din timpul lor liber la căminul cultural, unde citesc diferite cărți, reviste, ziare și pregătesc programe artistice.

In fotografie: cîțiva tineri colectiviști răsfoind un album.

Participăm cu drag la lucru

Pe noi, colectiviștii din Simian, ne bucură faptul că țăranii muncitori cu gospodării individuale se interesează de felul în care merg treburile în gospodăria noastră. De aceea, ne-am gîndit că nu ar fi rău dacă am descrie cum lucrăm noi în gospodăria colectivă.

La noi, în tot timpul anului, dar mai ales acum, în perioada muncilor de vară, cel puțin 340—345 din totalul celor 367 de membri vin regulat la lucru. Rar se întîmplă ca un colectivist să lipsească de la muncă.

De ce muncesc colectiviștii noștri conștiincios și cu atîta tragere de inimă? Fiindcă s-au convins pe baza experienței de pînă acum că munca unită și organizată făcută în gospodăria colectivă le aduce belșug și bunăstare.

Anul trecut, familii de colectiviști fruntași, cum sînt cele ale lui Ștefan Csiri, Francisc Layter, Mihai Forian și altele, au primit, ca răsplată pentru munca lor, peste 5.000 kg de grîu, 4.650 kg de porumb, 3.600 kg de cartofi, 720 kg de secară, 300 kg de orz, numeroase alte produse, precum și cîte 5.500 lei fiecare. Colectiviștii au și acum hambarele încărcate cu cereale și nu duc lipsă nici de bani. Pentru munca lor harnică depusă de la începutul acestui an și pînă acum, majoritatea colectiviștilor a primit ca avans în bani sume de cîte 400—600 lei.

Cum să nu lucrăm cu drag pămîntul nostru, cînd și în anul acesta el ne promite să dea recolte bogate! Cea mai mare strădanie o depunem acum la întreținerea culturilor prășitoare. Lucrînd cu forțe unite, am terminat de curînd a treia prașilă pe cele 100 de hectare cultivate cu porumb, cartofi și sfeclă de zahăr.

In comuna noastră sînt și mulți țărani muncitori individuali, ca Banyai Iosif ori Carol Mayer, fruntași ai recoltelor bogate. Cu toate că ei lucrează neobosit, împreună cu familiile lor, de dimineață pînă seara tîrziu, totuși, nu reușesc să execute la timpul potrivit toate lucrările agricole. Noi întreținem legături strînse și prietenești cu țăranii muncitori individuali și adesea ei ne întreabă cum de reușim să executăm la timpul potrivit și cu atîta repeziciune toate muncile agricole. Nouă nu ne este greu să răspundem la această întrebare. Le arătăm că în colectiva noastră toate lucrările sînt efectuate după un plan. Fiecare din cele două brigăzi de cîmp, fiecare echipă, ba chiar fiecare colectivist în parte, știe cu cel puțin o săptămînă înainte ce și unde va lucra în zilele următoare. Brigăzile de cîmp au în primire cîte 11 atelaje și tot inventarul agricol necesar, pe care le folosesc în așa fel, încît lucrările agricole să fie începute și terminate la vreme. Folosind cu chibzuință întregul inventar agricol, noi am putut să executăm prașila a III-a manuală la porumb în numai trei zile.

Gospodăria noastră colectivă poate să execute în același timp mai multe lucrări urgente. De exemplu, în timp ce o parte din colectiviști au prășit pentru a patra oară porumbul și sfecla de zahăr, alte echipe au cosit trifoiul și lucerna, iar alți colectiviști au recoltat cu coasa orzul de toamnă pe o suprafață de 12 ha. Iată cum, cu forțe unite, noi am putut să fim fruntași la prășit, să cosim peste 60 de tone de furaje și, în același timp, să începem recoltatul păioaselor de toamnă.

Alături de colectiviștii mai vechi, la muncă participă cu regularitate și cei care s-au înscris de curînd în colectivă.

Deoarece numărul zilelor-muncă efectuate în gospodărie este afișat din 15 în 15 zile, se cunosc bine colectiviștii care au efectuat cele mai multe zile-muncă. Colectiviști ca Gaskor Ianos, Nemeti Iosif, Forian Iosif și alții au efectuat pînă la 15 iunie în medie cîte 200—250 de zile-muncă. Chiar și colectivistul Stehan Andras, care a intrat în gospodărie în luna martie, a făcut 150 de zile-muncă.

Văzînd munca noastră harnică și roadele ei frumoase, tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale se conving de superioritatea muncii în comun. Anul acesta, noi am primit în rîndul nostru încă 39 de familii de țărani muncitori și nu trece o săptămînă fără ca să nu se depună noi cereri de înscriere în gospodăria noastră.

ION NAGY,
președinte
EMERIC PAPP — *brigadier*
STEFAN CSIRI, STEHAN ANDRAS, MARIA KOMAROMI
membri ai gospodăriei colective „23 August" din comuna Simian, regiunea Oradea

Schimb de experiență în problema transformării socialiste a agriculturii

Zilele trecute numeroși lucrători din agricultură, activiști de partid și de stat din regiunea Iași au participat la un schimb de experiență privind cooperativizarea agriculturii în raionul Murgeni. Referatele prezentate și discuțiile au scos în evidență munca politică organizatorică desfășurată în acest raion pentru formarea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole, pentru consolidarea economico-organizatorică a celor existente.

Popularizarea largă în satele raionului a succeselor obținute de gospodăriile colective, vizitele țăranilor muncitori în gospodăriile colective și acasă la colectiviști, munca politică de masă și munca intelectualilor de la sate pentru sprijinirea cooperativizării agriculturii au făcut ca în acest an în raionul Murgeni să ia ființă încă 41 de gospodării colective și întovărășiri agricole și 5 asociații simple de producție agricolă. Acum, în raion, sînt 80 de gospodării colective și întovărășiri agricole și 7 asociații de producție agricolă. Sectorul cooperatist cuprinde acum peste 36 la sută din suprafața agricolă a raionului.

Participanții la schimbul de experiență au vizitat apoi gospodăriile colective din Fălciu, Blăgești, Pelcani și Cirja.

CUVÎNTUL CITITORILOR ȘI AL CORESPONDENȚILOR

Un lot zootehnic prost gospodărit

Cum e și firesc, toate comunele care au stațiuni comunale de montă au și loturi zootehnice, unde se cultivă furajele necesare hrănirii reproducătorilor. Un asemenea lot zootehnic are și comuna Spinuș, raionul Marghita, regiunea Oradea. Numai că lotul acesta nu prea seamănă cu cele din alte comune. Asta nu în ceea ce privește felul în care este situat, ci felul în care este administrat. Cine trece pe lingă acest teren poate vedea pe alocuri coceni de porumb rămași netăiați încă din toamnă. Aceasta înseamnă că terenul n-a fost arat nici astătoamnă și nici în primăvară, pentru a fi însămînțat cu plante de nutreț.

N-am avut prilejul să cunosc darea de seamă pe care tov. Ion Tamaș, administratorul lotului zootehnic, a trimis-o secției agricole a raionului, dar sînt sigur că în ea stă scris că „Intreaga suprafață a fost însămînțată la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice". Terenuri nearate și neinsămînțate cu plante de nutreț, care aparțin tot lotului zootehnic al

comunei Spinuș, mai există și pe hotarul satului Ciulești. Pe terenurile lotului zootehnic, nici cositul ierburilor nu s-a făcut la vreme, ci tîrziu, după ce ele au îmbătrînit. La aceasta s-a mai adăugat și faptul că după cosit, fînul a fost lăsat mult timp în brazdă, din care cauză și-a pierdut mult din calitate. Socotim că ar fi de dorit ca tovarășii de la secția agricolă a raionului Marghita să controleze și să îndrume munca concret, la fața locului, și să dea mai puțină crezare dărilor de seamă ticluite în birou.

Cît privește terenul rămas neinsămînțat, cred că e păcat ca el să rămînă pustiu și deci propun să se treacă de îndată la însămînțarea lui cu unele plante de nutreț, cum ar fi porumbul furajer, care pînă în toamnă ar putea crește mare și ar da cantități însemnate de nutreț.

VASILE NICA
corespondent

Scrisoare deschisă tovarășului ION GEAMĂN, agent veterinar

DRAGA TOVARĂȘE GEAMAN

Știu că vei rămîne oarecum nedumerit cînd vei citi în ziar scrisoarea mea. Parcă te aud spunînd: „Bine, măi tovarășe Domșa, se poate una ca asta? Noi, care sîntem cunoscuți și care trăim în același sat, să nu ne putem înțelege de la obraz la obraz? Să te apuci d-ta, pentru niște lucruri așa mărunte să dai sfoară-n țară?"

Că d-ta, tovarășe Geamăn, socotești lucruri mărunte cele despre care-ți scriu, asta-i altceva. Cît privește însă sfoara-n țară, eu cred că ea trebuie dată. Nu de alta, dar să te ajut atît pe d-ta cît și pe alții, care, asemenea dumitale, nu înțeleg să-și facă datoria cum trebuie.

Dar să revenim la oile noastre că-ți mai amintești, tovarășe Geamăn, de ziua aceea cînd, aflîndu-te la sfatul popular al comunei noastre, te-am rugat să vii să-mi vaccinezi porcii contra rujetului. Mi-ai spus atunci să aduc porcii la sfatul popular. Eu am căutat să-ți arăt că e mai greu de făcut lucrul acesta și că mai ușor ar fi să vii d-ta acasă la mine, să-i vaccinezi. Pînă la urmă, te-ai învoit, dar, cu condiția să-ți plătesc, pentru că, așa cum mi-ai spus, deplasarea dumitale costă bani. N-am avut încotro și ți-am plătit. Mi-era teamă să-mi mai las porcii nevaccinați, că știi bine ce pagubă mare am avut anul trecut din pricina asta.

Cînd îmi vaccinai porcii, eu, așa, într-o doară, mai mult din curiozitate, am luat o fiolă din care ai scos serul. Pe ea scria data de 23 mai, dată pînă cînd serul mai avea efect. Iți amintești că te-am întrebat dacă serul mai e bun, ținînd seama că trecuse aproape o lună de la expirarea termenului înscris pe fiolă. Te-ai uitat la mine ca la un nepriceput ce eram și mi-ai spus: „Nu te amesteca unde nu-ți fierbe oala, tovarășe Domșa. Îs de meserie și știu ce fac".

Drept să-ți spun eu niciodată n-am pus la îndoială priceperea dumitale. Dar știind că sînt și alții mai pricepuți decît dumneata, m-am adresat unor tovarăși medici veterinari din Ministerul Agriculturii. Ei mi-au răspuns și răspunsul lor nu e de loc îmbucurător pentru dumneata. In primul rînd, trebuie să știi, tov. Geamăn, că n-ai dreptul să ceri plată pentru vaccinatul porcilor, că pentru asta ești salarizat de către stat. In al doilea rînd, află că serul cu care mi-ai vaccinat porcii nu mai era bun, deoarece trecuse prea multă vreme de la expirarea termenului înscris pe fiolă.

Eu cam atît am avut să-ți scriu și nădăjduiesc că nu te vei supăra pe mine de cele arătate, chiar dacă ar fi să afle despre toată tărășenia aceasta și mai marii d-tale de la raion și regiune. Și mai nădăjduiesc că în una din zilele următoare vei veni să-mi vaccinezi din nou porcii. De data asta însă cu un ser bun. Cît privește plata, cred că de acum despre așa ceva nu vei mai aduce vorba...

Cu bine,
UCU DOMSA
membru al întovărășirii „Zorile Roșii" comuna Pețelca, raionul Alba

Sfatul AGRONOMULUI

Cum să executăm polenizarea suplimentară artificială la porumb și floarea-soarelui

O metodă agrotehnică avansată ce se aplică culturilor de porumb și floarea-soarelui, în vederea sporirii producției la hectar și îmbunătățirii calității semințelor, este polenizarea suplimentară artificială. Sporurile obținute prin aplicarea acestor metode au fost de 100-400 kg la ha.

La floarea-soarelui, această lucrare se poate face ori apropiindu-se capitulele (pălăriile) înflorite unele de altele pînă ce se suprapun, după care se rotesc, presîndu-se ușor și cu multă atenție, ca să nu se vatăme florile, ori cu ajutorul unui tampon făcut din carton, acoperit pe o parte cu catifea sau blană de miel tunsă, care se încarcă cu polen de la cît mai multe plante și se trece peste fiecare capitul.

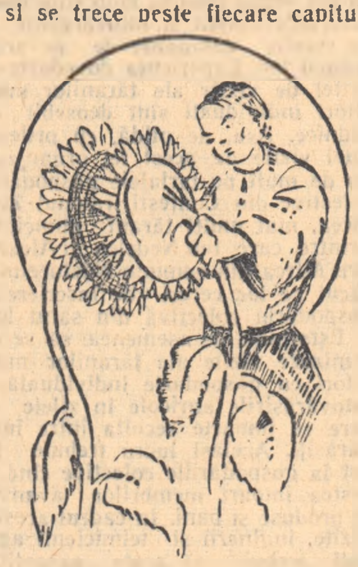

Pentru polenizarea suplimentară artificială a porumbului, se adună polenul de la cît mai multe plante într-un cornet, în găleți sau saci de hîrtie. Cu polenul strîns astfel, se prăfuiește mătasea știuleților apăruți de curînd. Prăfuirea se poate

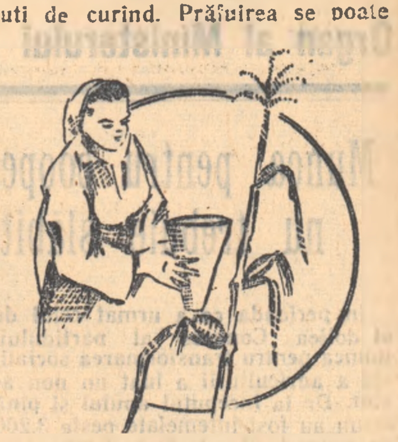

face cu un tampon de vată, cu o pensulă sau cu o sticlă legată la gură cu un tifon. Dacă mătasea apare mai tîrziu decît florile bărbătești, iar polenul s-a trecut, se va aduna polen de la plantele inspicate mai tîrziu sau de la cele semănate mai tîrziu.

Pentru ca aplicarea acestei metode la culturile de floarea-soarelui și porumb să dea rezultate cît mai bune, este necesar ca lucrarea să se facă numai dimineața, după ce s-a ridicat roua pînă cînd începe căldura mare. De obicei, ea se execută între orele 6½ și 9. In anii secetoși, se întrerupe mai devreme de ora 9, iar în cei ploioși, poate continua pînă la orele 11. Operația poate începe cînd mai mult de 30 la sută din plante sînt înflorite și se va repeta de 2—3 ori, la interval de 2—3 zile. Ea trebuie făcută cu atenție, pentru a nu răni florile sau rupe plantele.

Să facem îngrășarea legumelor în cursul perioadei de vegetație

Prin îngrășarea legumelor în timpul perioadei de vegetație, se pot obține recolte mari și de bună calitate. La stațiunea I.C.A.R. Măgurele, de exemplu, prin îngrășarea suplimentară a tomatelor s-a obținut un spor de recoltă de 2.500 kg la ha, față de îngrășarea de bază, iar la stațiunea I.C.A.R. Țigănești la ardeiul gras, 8.000 kg la hectar.

Ingrășarea legumelor în cursul vegetației se face cu îngrășăminte chimice sau naturale în stare uscată sau sub formă de soluții. Ingrășămintele chimice în stare uscată se dau înainte de irigare, fie cu cultivatorul hrănitor sau alte unelte, fie prin împrăștiere cu mîna printre rînduri, după care se îngroapă cu sapa, prășitoarea sau cultivatorul. Aceste îngrășăminte se vor da după ce plantele s-au zvîntat de rouă, pentru a nu li se produce arsuri pe frunze sau tulpină.

Gunoiul de grajd bine descompus se împrăștie cu mîna și se îngroapă o dată cu prășitul, iar gunoiul de păsări și iepuri de casă se amestecă cu țărînă uscată înainte de a se folosi, pentru a se împrăștia cît mai uniform. Dacă gunoiul de păsări se dă sub formă de soluție, se amestecă cu 20 de părți apă. Bălegarul de bovine sau de cabaline trebuie amestecat cu 10 părți apă, iar mustul de grajd se diluează cu 5 părți apă.

Ingrășămintele sub formă de soluție se introduc în sol cu ajutorul cultivatorului hrănitor sau o dată cu irigatul. In acest din urmă caz, îngrășămintele dizolvate se amestecă, în proporția necesară, într-un butoi așezat pe niște grinzi deasupra canalului de irigare. Butoiul este prevăzut cu un robinet, al cărui debit se potrivește astfel încît la un hectar să se dea cantitatea de îngrășăminte stabilită.

Principalele legume la care se recomandă să se facă îngrășarea suplimentară în această perioadă sînt: tomatele, varza, castraveții, ardeiul gras.

Ingrășarea suplimentară a culturilor de tomate se face în două faze: cînd plantele au format fructe și la apariția primelor fructe coapte. La prima îngrășare se dau la hectar cîte 40 kg de azotat de amoniu, 170 kg de superfosfat și 40 kg de sare potasică, iar la a doua, 60 kg de azotat de amoniu, 170 kg de superfosfat și 100 kg de sare potasică la hectar.

Dacă îngrășămintele chimice se administrează sub formă lichidă, soluția trebuie să aibă o concentrație de 1 la sută la prima îngrășare și 1,5 la sută la a doua îngrășare. La prima îngrășare suplimentară a tomatelor soluția de 1 la sută va conține 160 g de azotat de amoniu, 680 g de superfosfat și 160 g de sare potasică la 100 litri de apă, iar soluția de 1,5 la sută, 271 g de azotat de amoniu, 768 g de superfosfat și 452 g de sare potasică. Culturilor de tomate cărora li s-a aplicat îngrășarea de bază cu 30—40 de tone de bălegar la ha, în cursul perioadei de vegetație nu li se vor mai da îngrășăminte azotate, ci numai superfosfat, în cantitate de 250—400 kg la hectar.

Varza are nevoie de cantități mari de azot. Pentru îngrășarea suplimentară se recomandă să se folosească 150—230 kg de azotat de amoniu 150—220 kg de superfosfat și 100—175 kg de sare potasică la hectar. Acestea se vor da cînd plantele au 10—15 frunze și la începutul legării căpățînelor.

Castraveților li se vor aplica îngrășăminte suplimentare în momentul cînd le apare cea de a treia frunză adevărată, dîndu-se 40 kg de azotat de amoniu, 170 kg de superfosfat și 50 kg de sare potasică la hectar. De asemenea, în timpul înfloririi se vor administra îngrășăminte chimice în următoarele cantități la ha: 85 kg de azotat de amoniu, 85 kg de superfosfat și 100 kg de sare potasică.

În atenția conducerilor gospodăriilor agricole de stat

Pentru îndeplinirea și depășirea planului de livrări către stat

Prin documentele celui de al doilea Congres al P.M.R., gospodăriilor agricole de stat li se cere să devină în cel mai scurt timp mari producătoare de cereale, legume, struguri, fructe, carne, lapte, lînă, material săditor, semințe de soi și animale de prăsilă, să contribuie la fondul centralizat al statului pe măsura suprafețelor de care dispun și a utilajului cu care sînt înzestrate.

Față de anii trecuți, în anul acesta s-au creat condiții și mai bune pentru obținerea de către G.A.S.-uri a unor producții sporite la toate culturile. In toamna anului 1955 și în primăvara acestui an, s-au însămînțat pe ogoarele gospodăriilor agricole de stat cu 72 la sută mai mult grîu și secară și cu 50 la sută mai mult porumb decît anul trecut. Insămînțările au fost făcute la un nivel tehnic superior și într-un termen mai scurt. Complexul de măsuri agrotehnice s-a aplicat pe scară mai largă și s-au folosit cantități mult mai mari de îngrășăminte chimice și naturale. De asemenea, mari suprafețe însămînțate cu grîu, secară și orz au fost tratate cu insectofungicide și ierbicide, cu ajutorul aviației sau cu alte mijloace. Aceasta înseamnă că gospodăriile agricole de stat au toate posibilitățile pentru a realiza și depăși planul de cereale-marfă ce urmează a fi predate statului.

Recolta este încă pe cîmp. Pentru a fi strînsă în întregime, se cere o mare concentrare de forțe, organizare desăvîrșită pentru folosirea cu randament a tuturor mijloacelor de lucru, operativitate, îndrumare concretă și control permanent în decursul executării muncilor de vară. Să nu uităm nici un moment că ne aflăm în perioada cea mai de vîrf a lucrărilor agricole. Muncitorii și tehnicienii din gospodăriile de stat au datoria patriotică de a fi în primele rînduri ale luptei pentru strîngerea pîinii poporului muncitor. Folosind cu pricepere parcul de mașini și tractoare și celălalt utilaj agricol, organizîndu-și munca după metode înaintate, intensificînd întrecerea socialistă, ei vor reuși să traducă în viață sarcinile ce le sînt trasate de partid și guvern.

Lozincile sub care muncitorii și tehnicienii din gospodăriile agricole de stat vor desfășura întrecerea socialistă în campania de recoltare din anul acesta trebuie să fie: „nici un bob de grîu risipit", „toată recolta în magaziile statului", „cît mai multe hectare recoltate pe agregat", „cît mai multe tone treierate cu fiecare batoză", „primii la livrarea produselor către stat".

Pentru a se înlătura pierderile de recoltă, care anul trecut au fost pînă la 15 la sută, vor trebui luate din timp măsurile gospodărești și tehnice necesare. La fiecare arie de batoză și arie de descărcare a combinelor trebuie să existe cîntare verificate și un responsabil de cîntar.

Se știe că, pentru a corespunde standului, grîul livrat bazelor de recepție poate să aibă pînă la 3 la sută corpuri străine și o umiditate de pînă la 14 la sută. Dacă acest procent variază numai cu o unitate, el modifică prețul grîului. De aceea, trebuie dată o atenție deosebită condiționării grîului, atît a celui pentru sămînță, cît și a celui pentru consum. Stabilirea greșită a procentului de corpuri străine sau de umiditate poate pricinui pierderi bănești gospodăriilor agricole de stat. Iată de ce recepționarea recoltei trebuie făcută cu mare atenție și privită cu toată seriozitatea.

Produsele din gospodăriile agricole de stat sînt livrate statului pe baza unor grafice întocmite de gospodării, în colaborare cu bazele de recepție. Conducerile gospodăriilor trebuie să stabilească cantitățile de produse ce urmează a fi livrate statului, mijloacele de transport necesare, locurile și termenele de predare. Aceeași atenție trebuie dată organizării transporturilor la bazele de recepție. In acest scop, vor fi folosite la maximum toate autocamioanele, rutierele și celelalte mijloace de transport. Din vreme vor fi numiți responsabili pentru fiecare camion sau rutier ce transportă produsele de la arie la magazie și de aici spre baza de recepție.

Planificarea chibzuită a deplasărilor spre bazele de recepție, folosirea din plin a mijloacelor de transport, înlăturarea timpilor morți, încărcarea și descărcarea operativă a produselor, manipularea lor atentă, spre a se evita orice risipă de boabe — toate aceste măsuri vor duce la reducerea prețului de cost, vor asigura îndeplinirea planului de livrare a produselor către stat.

O problemă importantă o constituie asigurarea unui fond de semințe de calitate superioară care să contribuie în anii următori la continua ridicare a producției pe unitatea de suprafață. Este cunoscut că în cadrul complexului de măsuri agrotehnice sămînța de calitate are un rol preponderent. G.A.S.-urile vor trebui să asigure sectorului agricol din țara noastră semințe de calitate superioară. Gospodăriile raionale care au sarcina de a produce mari cantități de sămînță de soi au obligația să asigure recoltarea separată a culturilor de pe parcelele identificate. Cerealele recunoscute în lan vor fi treierate și depozitate separat pe specii, pe soiuri și înmulțiri, pentru că ele vor forma apoi fondul de semințe de schimb al statului.

Atît recolta pentru sămînță, cît și cea pentru consum, vor fi depozitate separat în magazii bine reparate, curățite și dezinfectate. In felul acesta, se va asigura buna păstrare a cerealelor, evitarea risipei și pierderilor ce pot fi pricinuite de diferiți dăunători.

In perioada actuală, conducerile gospodăriilor vor trebui să acorde un interes deosebit și îndeplinirii planului de livrări către stat la celelalte produse, legumicole și animale. Imbunătățirea aprovizionării populației cu produse agricole de natură vegetală și animală trebuie să stea permanent în atenția conducerii gospodăriilor de stat. Toate unitățile ce aparțin Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat pot și trebuie să trimită spre piețele orașelor și marilor centre industriale cantități mereu sporite de lapte, carne, legume, tot mai multe ouă, păsări etc. Pentru depășirea planului de livrări, guvernul acordă gospodăriilor prețuri stimulative, care contribuie la cointeresarea materială a muncitorilor și tehnicienilor.

Majoritatea gospodăriilor agricole de stat pot să beneficieze de aceste plăți stimulative care vor contribui la dezvoltarea lor și la ridicarea nivelului de trai al muncitorilor și tehnicienilor.

In această perioadă în care tot mai multe produse vegetale și animale pleacă din gospodării fie pentru fondul centralizat al statului, fie pentru consum, Trusturile regionale Gostat, urmărind traducerea în viață a instrucțiunilor date de Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, trebuie să asigure un control permanent asupra muncii din gospodărie. Ele trebuie să colaboreze cu organele locale ale Ministerului Colectărilor pentru a asigura recepționarea produselor și înmagazinarea lor pe baza graficelor de livrare: să organizeze un control eficace a felului cum se stabilește calitatea cerealelor și să urmărească achitarea imediată a valorii produselor predate, pentru a nu se crea greutăți financiare gospodăriilor.

Trusturile regionale Gostat trebuie să organizeze și să urmărească îndeaproape folosirea capacității maxime și cu randament a mijloacelor de transport auto de care dispun gospodăriile, atît din parcul propriu, cît și cele primite de la alte departamente pe baza sarcinilor stabilite prin planul de măsuri al C.C. al P.M.R. și al Consiliului de Miniștri.

Trusturile regionale Gostat au datoria să păstreze o legătură permanentă cu bazele de desfacere ale Ministerului Industriei Petrolului, în vederea aprovizionării la timp a gospodăriilor cu carburanții și lubrifianții necesari campaniei de recoltare și transportului produselor la bazele de recepție, asigurîndu-le un stoc permanent pentru o perioadă de 15 zile.

Numai aplicînd cu strictețe toate aceste măsuri, gospodăriile agricole de stat vor putea să-și îndeplinească sarcinile de a livra cît mai multe produse statului din recolta anului 1956, contribuind astfel la întărirea economiei noastre naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor.

EMIL ANTON

Vești de la corespondenți

Au curățat pășunea comunală

In frunte cu membrii de partid — tovarășii Tîrla Florian, Codieanu Valer și alții — 115 țărani muncitori din comuna Roșia, raionul Beiuș, au ieșit zilele trecute pe cîmp și au curățat suprafața de 22 ha din pășunea comunală de mărăcinii și scaieții care împiedecau creșterea ierbii pentru pășunatul animalelor.

Un frumos exemplu de hărnicie au dat în această acțiune țăranii muncitori Malița Florian, Pop Moise și alții.

Gavra Ion

Exemplul celor din Deleni

Delenilor le-a plăcut ca în fiecare an să se numere printre fruntașii pe raionul Vaslui atît în ceea ce privește efectuarea muncilor agricole, cît și în ceea ce privește achitarea îndatoririlor ce le au față de statul nostru democrat-popular. La predarea cotelor de lapte, carne și lînă bunăoară, ei au depășit și în acest an planul pe primul semestru. Fruntași pe comună sînt printre alții și țăranii Vasile Vasiliu, Gh. Sîrghie, Maria Juverdeanu, care au predat statului în întregime cotele de lapte, carne și lînă datorate pînă la 31 decembrie 1956.

In acțiunea de predare a cotelor ce se desfășoară în comuna Deleni un sprijin prețios dă împuternicitul comunal tov. Gheorghe Parfenie care folosește cu succes munca de lămurire de la om la om și popularizează pe scară largă exemplul țăranilor muncitori fruntași la predarea cotelor.

Victor Vasiliu

Contractează cu O.R.A.C.A.

Popularizînd în rîndul țăranilor muncitori avantajele contractărilor de animale cu statul, achizitorul Ghenadie Tabula a reușit zilele trecute să determine un număr de 15 țărani muncitori din satul Revetis, raionul Gurahonț, să contracteze diferite animale cu O.R.A.C.A.

Printre primii care au făcut contracte se numără țăranii muncitori Petru Broasai, Florea Gombas și Petru Oprea, care au contractat fiecare cîte o pereche de boi.

Ion Cotoi

Cartofi mari și sănătoși prin plantarea de vară

Plantarea de vară a cartofului cu tuberculi noi a fost folosită pentru prima dată în vara anului 1955 pe o suprafață de 0,25 ha de către colectiviștii din comuna Corneni. Condițiile în care s-a aplicat această metodă au fost destul de vitrege. Plantarea s-a făcut în miriște, după grîu, într-un pămînt argilos, cu o mică înclinație către nord și cu pînza de apă freatică la suprafață.

Pe data de 4 iulie s-a secerat grîul, după care locul a fost arat la cca 12 cm adîncime și apoi grăpat. La 7 august, cu o zi înainte de plantare, s-au împrăștiat pe cele 0,25 ha 8 căruțe de mraniță, iar după aceea au fost trasate biloane la distanță de 70 cm unul de altul, fără să se mai are din nou.

La plantare, s-au folosit cartofi din soiul Săpunari. Tuberculii de sămînță s-au scos din pămînt din prima cultură pe data de 13 iulie. După aceea au fost spălați de pămînt și tăiați în lung, în două sau patru bucăți, în funcție de mărimea lor. La tuberculii mici s-a tăiat numai partea ombilicală (buricul), cu un centimetru de pulpă. Bucățile de tuberculi au fost îmbăiate imediat cu ajutorul unui coș de nuiele într-o soluție de thiouree în concentrație de 2 la sută și ținute timp de o oră. După tratare, bucățile de tuberculi au fost răsturnate pe un strat de paie de secară și acoperite cu saci muiați în soluție, lăsîndu-se așa la sudație 12 ore. După sudație, bucățile de tuberculi s-au înfipt cu tăietura în jos, una lîngă alta, fără să se atingă, într-un strat de nisip de rîu de 8—10 cm grosime, pe așa zisele vetre de încolțire.

Vetrele de încolțire au fost făcute de 1,20 —1,50 m lățime și cu 10-15 cm mai ridicate decît nivelul solului, pe un teren săpat la cazma, în apropiere de o fîntînă și neumbrit. S-a folosit nisip mai grosier, pentru a împiedica stagnarea apei, care provoacă putrezirea tuberculilor.

Tuberculii așezați pe vetrele de încolțire au fost acoperiți cu un strat de paie de secară, scuturate de pleavă, gros de cca 5 cm, și stropiți în fiecare zi dimineața și seara cu apă rece de fîntînă. După 8 zile, tuberculii au format colți, iar după 26 de zile lăstari.

Tuberculii s-au plantat în cîmp pe data de 8 august, la distanța de 70x70 cm, punîndu-se cîte 2 tuberculi la fiecare cuib. Vîrfurile lăstarilor s-au lăsat afară. După plantare, s-a udat cu cana fiecare cuib, deasupra căruia s-a pus și un strat de mraniță de 1-3 cm grosime, pentru a împiedica formarea scoarței și a menține umezeala în pămînt. Transportul tuberculilor de la vetrele de încolțire la locul de plantare s-a făcut cu targa, pentru a se evita ruperea lăstarilor. După 10 zile de la plantare, s-a făcut prima prașilă.

Cînd au început să apară butonii florali, cultura a fost puternic irigată, după care s-a efectuat al doilea prășit. Nu s-au mușuroit cartofii. Recoltatul s-a făcut după prima brumă căzută pe data de 28 octombrie, anul trecut. De pe 0,25 ha s-au strîns 2.000 kg, ceea ce ar însemna o producție de 8.000 kg la hectar.

Trebuie remarcat faptul că o parte din cuiburile de cartofi care au crescut la adăpostul unei perdele de tulpini de porumb n-au fost lovite de prima brumă, continuînd să mai vegeteze și după aceea, dînd tuberculii cei mai mari. Producții mari au dat și tufele de cartofi mulcite cu mraniță.

Încurajați de rezultatele dobîndite în anul trecut, ne-am hotărît să mărim în anul acesta suprafața plantată cu cartofi de vară în raza punctului agricol, de la 0,25, la 3 ha. Concomitent cu aceasta, vom căuta să sporim și producția, astfel încît să obținem cel puțin 15.000 kg la ha. Pentru aceasta, am căutat să facem din vreme toate pregătirile necesare. In timpul iernii, am ținut în cadrul cercurilor agrotehnice lecții cu această temă, iar în cadrul raionului s-au organizat consfătuiri și demonstrații practice. De asemenea, am ales un teren corespunzător pentru această cultură, pe care l-am însămînțat cu plante care părăsesc terenul devreme, ca mazăre, spanac, ceapă verde etc. Am procurat din timp mranița, îngrășămintele chimice, precum și thioureea necesară.

Față de anul trecut, vom executa în acest an cel puțin două irigații, din care una neapărat în timpul îmbobocirii. Vom face mulcirea cu mraniță și cel puțin două stropiri cu zeamă bordeleză împotriva bolilor criptogamice.

Dînd o extindere tot mai mare culturii de vară a cartofului, vom reuși ca în cîțiva ani să ne producem pe plan local întreaga cantitate de sămînță de cartofi necesară, potrivit condițiilor noastre de climă și sol.

Ing. agr. IVAN DUMITRU
punctul agricol Mihăilești,
raionul Domnești, regiunea
București

Se dezvoltă neîncetat schimbul între oraș și sat

In întreaga țară au loc zilele acestea conferințele Uniunilor regionale ale cooperativelor de consum, în cadrul cărora se analizează realizările obținute de rețeaua cooperatistă în ultimii doi ani în aprovizionarea oamenilor muncii de la sate și se fixează sarcinile menite să îmbunătățească activitatea cooperației de consum.

Unitățile cooperatiste din regiunea București au distribuit în ultimii doi ani mărfuri al căror volum depășește cu 45 la sută volumul mărfurilor distribuite în anii 1952-1953. Volumul produselor agro-alimentare achiziționate de către cooperativele din regiune a crescut cu 64 la sută, iar numărul unităților cooperatiste a sporit de la 2.107 cîte erau la sfîrșitul anului 1953 la 2.330 în anul 1955. Aprovizionarea unităților cooperatiste cu articole tot mai variate a contribuit la creșterea numărului membrilor cooperatori cu 10 la sută, iar a fondului social cu 23 la sută.

In aceeași perioadă oamenii muncii din satele regiunii Galați au cumpărat de la cooperative mărfuri în valoare de peste 647.000.000 lei, iar valoarea produselor valorificate prin cooperativele din regiune întrece cu 35.200.000 lei valoarea produselor valorificate în anii 1952-1953. In același timp în cadrul celor 3 combinate de producție ale cooperației de consum au fost produse bunuri diferite în valoare de 25.380.000 lei.

In regiunea Stalin numărul magazinelor cooperatiste și al unităților de alimentație publică s-a ridicat la aproape 1.300. In 1955 s-au pus la dispoziția populației cu 18 la sută mai multe mărfuri alimentare decît în 1954. De asemenea gospodăriile colective care au contractat și valorificat prin cooperative diferite produse agricole au primit 9 autocamioane. Valoarea totală a mărfurilor industriale puse la dispoziția țăranilor muncitori se ridică la peste 27.000.000 lei. Totodată cooperativele au achiziționat produse agricole a căror valoare întrece cu 11.000.000. lei valoarea produselor agricole achiziționate în 1954.

Cu ocazia conferințelor regionale delegații au făcut numeroase propuneri menite să contribuie la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii prin magazinele cooperatiste.

(Agerpres).

Însemnări

Mîndria colectiviștilor

Bătrînul vorbea cu convingere și căuta să-mi citească în ochi vreo umbră de îndoială asupra spuselor sale, dar nu i-a fost cu putință, căci ceea ce îmi spunea el, eu constatasem cu cîteva ore mai înainte, cînd trecusem prin lunca Argeșului. Aici, lanul de grîu al colectivei, despre care bătrînul Radu F. Ene spunea că a crescut „peste măsură", îți apare ca o mare de spice galbene-aurii, ce se leagănă în adierea vîntului de vară: o întindere de 75 ha, care începe din malul Sabarului, prelungindu-se pînă hăt departe, în fundul zării, pe unde surg apele repezi și tulburi ale Argeșului.

— Mulți se întreabă de ce-i atît de mîndru și bogat lanul nostru de grîu — își continuă vorba colectivistul Radu F. Ene. Celor curioși să afle „secretul", noi le explicăm că ceea ce văd este rodul muncii unite și al lucrării pămîntului după știință. Arînd pămîntul comasat, putem rîndui culturile așa după cum ne învață agrotehnica. Toamna trecută, am însămînțat grîul în tarlaua de pe care recoltasem borceagul și mazărea și iată, acum, vedem că ceea ce ne-au sfătuit tehnicienii agricoli a fost un lucru foarte bun. Lan bogat de grîu ca al gospodăriei noastre colective n-ai să găsești, tovarășe, prin împrejurimi...

In lunca Argeșului, unde se află lanul mare de grîu al gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Vidra, regiunea București, se mai găsesc și alte ogoare cu grîu, ca acelea ale țăranilor muncitori Codin Bunea, Gheorghe Stăvărache, Marin Dumitrescu și alții. Sînt frumoase și recoltele de pe aceste ogoare, dar ca ale colectiviștilor, mai ba.

De multe ori, unii țărani muncitori din Vidra se opresc din drum, privind îndelung lanul colectivei. „Pai înalt, spic mare, plin de boabe. Și ce boabe!" spunea țăranul muncitor Codin Bunea. Pricepea acum de ce colectiviștii au însămînțat grîul în locul mazării și borceagului, folosind sămînța triorată și tratată cu abavit. Și mai pricepea, tot așa de bine, de ce prietenii săi din colectivă au însămînțat grîul cu semănătoarea în rînduri încrucișate; de ce în primăvară au grăpat semănăturile iar pe cele ieșite slab din iarnă au aplicat îngrășăminte chimice. Pricepea bine și nu s-a sfiit să recunoască: „De cînd mă știu, cu plugăria m-am ocupat, însă grîu ca al colectivei din comuna noastră n-am văzut prin partea locului. Cred că din lanul ăsta colectiviștii o să scoată cel puțin 2.000 kg la ha. Recoltă, nu glumă!"

De aceeași părere cu țăranul muncitor Codin Bunea este și Gheorghe Stăvărache, care, întîlnindu-l acum cîteva zile pe Ene Minea, unul din brigadierii gospodăriei colective, i-a mărturisit:

— Iți spun drept că lanul vostru de grîu în ăst an îți fură ochii. E o mîndrețe, nu alta.

Brigadierul nu l-a lăsat fără explicație:

— Așa recolte se obțin la colectivă, nene Stăvărache. Una-i să lucrezi pămîntul laolaltă cu mașinile și după știință, și alta e cînd trudești pe el de unul singur. Cu noi, colectiviștii, pămîntul e mai darnic. Ei, acum pricepi cine-i mai cîștigat?

La întrebarea brigadierului Ene Minea, țăranul muncitor Gheorghe Stăvărache, răspunse:

— M-am convins, frate, fiindcă am văzut cu ochii mei. Așa e: în gospodăria colectivă, munca-i mai spornică și te răsplătește din plin. In sfîrșit, cred că a sosit timpul să trec și eu alături de voi.

*

Vreme de seceriș.

Peste întinderea galbenă-aurie, soarele de iulie își revarsă darnic dogoarea. Pe drumeagul ce o taie spre asfințit, pornind de la sediul gospodăriei colective din Vidra, înaintează două tractoare cu secerători după ele. Iată-le! S-au oprit în capătul lanului de grîu.

— De aici o pornim, băieți, se auzi vocea colectivistului Vasile Borș, care arăta celor doi tractoriști, Nicolae Ghigeanu și Dumitru Singureanu, locul de unde să înceapă secerișul.

Și tractoarele, cu secerătorile-legători după ele, porniră în lan, lăsînd înșiruiți prin miriște snop lîngă snop.

E prima zi de seceriș la gospodăria colectivă din Vidra...

RADU SANDU

PE PĂȘUNE, IN VREMEA AMIEZII

Colectiviștii din comuna Hoghilag, raionul Sighișoara, prețuiesc ramura creșterii animalelor care an de an aduce gospodăriei venituri tot mai mari. Pentru aceasta ei sînt preocupați să asigure animalelor o hrană îmbelșugată și o îngrijire bună.

In fotografie: O parte din tineretul taurin al gospodăriei odihnindu-se în timpul amiezii, pe pășunea bogată situată la marginea rîului Tîrnava Mare.

(Foto GH. ROȘU)

CULTIVÎND PORUMB FURAJER IN MIRIȘTE, PUTEM SPORI PRODUCȚIA DE LAPTE

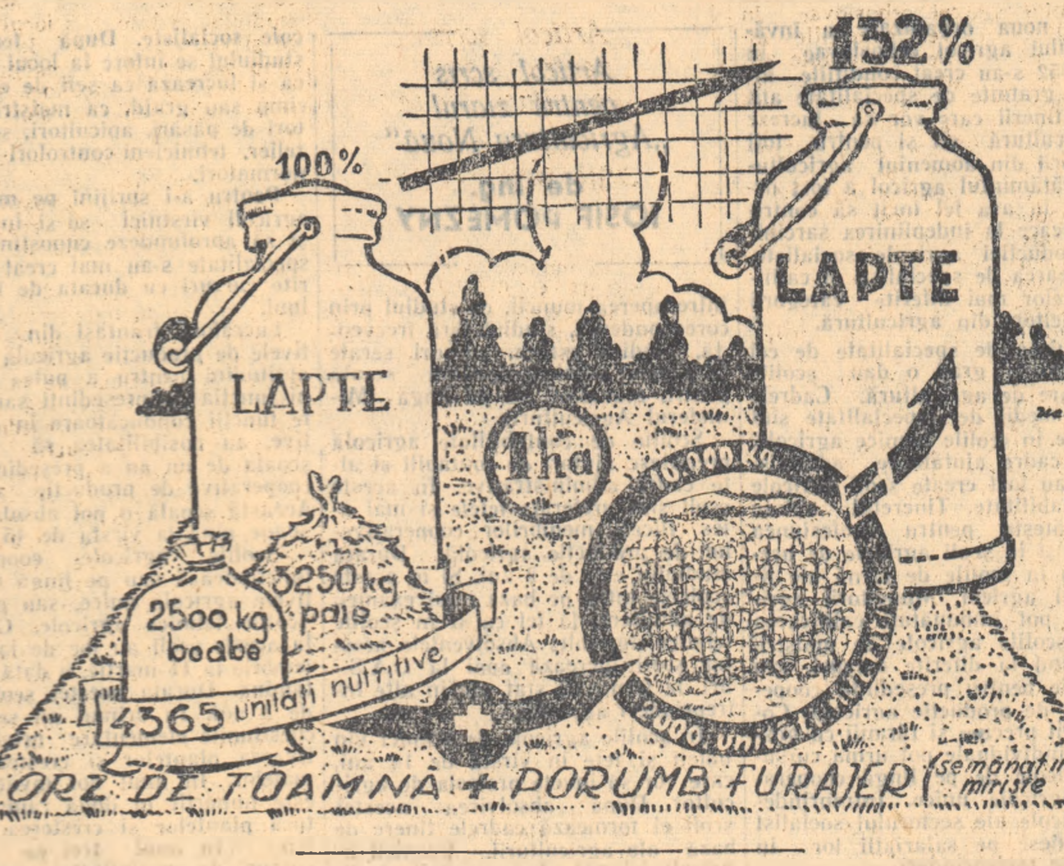

Să însilozăm cantități cît mai mari de nutrețuri diferite

Importanța și foloasele însilozării

Multora le este bine cunoscut faptul că nutrețul murat, sau silozul, cum i se mai spune, constituie un furaj valoros pentru toate speciile de animale și mai ales pentru vacile de lapte. De asemenea, știuleții de porumb însilozați separat sînt un nutreț bun pentru porci și păsări. Avînd însilozate cantități suficiente de furaje, putem obține de la animale producții constante, atît pe timpul iernii, cît și pe timpul verii. In același timp, silozul servește ca sursă principală de albumine, zaharuri și substanțe minerale pentru stimularea producției de lapte, mărirea prolificității și pentru creșterea unor animale tinere robuste și sănătoase. Pe cînd la fînul uscat pe pămînt, în brazde, pierderile sînt mari, cuprinzînd pînă la 40—50 la sută din vitamine și săruri minerale, la nutrețurile însilozate aceste pierderi sînt doar de 10—15 la sută.

Insilozarea furajelor mai prezintă și alte avantaje. Conservarea sub această formă poate fi făcută în orice condiții, chiar și atunci cînd nutrețurile sînt ude de rouă sau ploaie și nu pot fi uscate. In vara aceasta, cînd ploile abundente și dese împiedică pe alocuri uscarea în bune condiții a fînului, însilozarea unor cantități cît mai mari de masă verde este o necesitate și un mijloc bun pentru asigurarea hranei animalelor pe timpul iernii.

Insilozarea unei plante se face cu atît mai ușor, cu cît conținutul ei în zahăr este mai ridicat; de asemenea însilozarea devine cu atît mai grea, cu cît plantele conțin mai multă albumină. Din acest punct de vedere, unele plante, ca porumbul, floarea-soarelui, sorgul, iarba de Sudan, mazărea cultivată în amestec cu ovăz, varza furajeră, sfecla, morcovii, iarba și otava de pe finețele naturale și cultivate, sînt plante ușor însilozabile. Altele, cum sînt rapița, rogozul, lucerna, trifoiul, vreiii de cartofi, borceagurile etc., sînt plante greu însilozabile. Prin aplicarea anumitor metode tehnice, ca reducerea umidității plantelor prin pălirea însoțită de tocarea lor măruntă, adăugarea de substanțe care asigură și grăbesc însilozarea (melasa, acid formic etc.), sau amestecarea cu părți egale de plante ușor însilozabile, cum ar fi porumbul, iarba de Sudan, etc, se pot însiloza și folosi cu succes însemnate cantități de plante mai greu de însilozat.

Ce trebuie să știm despre silozuri

Insilozarea se face în construcții speciale de beton, cărămidă, lemn, și în gropi de pămînt simple ori căptușite cu piatră, cu cărămidă legată cu mortar de var sau cu ciment. Ca mărime, gropile pot fi făcute după nevoie. Dimensiunile potrivite pentru o astfel de groapă ar fi de 1,5—2,5 metri lățime la fund, 2,5—3,5 metri lățime la suprafață, 2 metri adîncime, lungimea putînd varia după nevoie. Gospodăria colectivă din Palazu Mare, regiunea Constanța, de pildă, și-a amenajat în anul trecut, două gropi de siloz, avînd o capacitate de 6 vagoane fiecare. Gropile au fost săpate în pămînt, căptușite cu piatră și ciment. La fel a procedat și gospodăria colectivă din comuna Bașna, regiunea Stalin, care a făcut două gropi dreptunghiulare săpate în pămînt a cîte 10 vagoane fiecare. Ele au fost căptușite cu cărămidă presată și mortar de var.

Inainte de însilozare, construcțiile de cărămidă sau beton se curăță, dacă este posibil, cu leșie, se sclivisesc din nou cu ciment, li se astupă crăpăturile și, în cele din urmă, se stropesc cu lapte de var.

In ce privește gropile în pămînt în care anul trecut au mai fost însilozate furaje, acestea se recondiționează prin taluzarea, răzuirea, netezirea pereților și scoaterea pămîntului căzut, după care pereții se udă cu apă și apoi se lipesc de jur împrejur cu lut galben înmuiat în apă obișnuită sau sărată sau se spoiesc cu lapte de var în care s-a adăugat sare în proporție de 2 la sută.

Cînd și cum se face însilozarea

Ca regulă generală, toate plantele pentru însilozare vor trebui recoltate atunci cînd au ajuns în faza de înflorire sau chiar înainte cu cîteva zile de înflorire (în cazul leguminoaselor), în spic (în cazul gramineelor) sau cu bobul în lapte (știuleții de porumb).

Privitor la tehnica propriu-zisă a însilozării, trebuie știut că în construcțiile sau gropile pregătite după cum am arătat mai sus, se pune nutrețul verde tocat bine. In acest scop, vom folosi toate tocătorile mecanice sau manuale pe care le avem, iar la nevoie tocarea nutrețului o putem face și cu cazmalele. Nutrețul astfel tocat se așază în straturi de 10—20 cm grosime și se îndeasă bine cu picioarele sau se bate cu maiul de lemn. O dată groapa umplută, ea se vîrfuiește pînă la 1½ m de la suprafața pămîntului, apoi se acoperă cu carton asfaltat sau cu un strat de lut de 15—20 cm, peste care se pune un strat de pămînt gros de 50—70 cm, bine bătătorit.

Plantele de nutreț mai greu însilozabile trebuie stropite cu o soluție de melasă (1 parte melasă la 3 părți apă), socotind pentru fiecare sută de kilograme de nutreț 2 kg din această soluție. Stropirea va fi făcută cu ajutorul unor stropitori de mînă. De asemenea, aceste plante mai pot fi însilozate și în amestec cu tăieței de sfeclă 2 la sută sau în amestec cu părți egale din plante ușor însilozabile.

Insilozarea acestor plante reușește și atunci cînd înainte de a fi introduse în groapă se lasă să pălească ușor la soare timp de 8 pînă la 12 ore. Cercetările noi au arătat că la porumb este foarte bine să se însilozeze separat tulpinile și separat știuleții (cînd aceștia sînt în faza de bob în lapte sau lapte-ceară). Știuleții însă se vor toca foarte mărunt și se vor însiloza numai în construcții de beton sau cărămidă. Astfel conservați, el constituie un nutreț excelent pentru porci și păsări.

Un nutreț potrivit mai ales pentru hrana porcilor și păsărilor este nutrețul murat concentrat sau silozul concentrat, care se obține prin însilozarea sfeclei sau a morcovilor în amestec cu 10—15 la sută uruieli de lucernă. Acesta trebuie însilozat, ca și știuleții de porumb, într-un siloz mai mic, din cărămidă, beton sau butoaie.

Cocenii de porumb uscați, care în starea în care se recoltează alcătuiesc un nutreț de slabă calitate și sînt consumați în mică măsură de animale, capătă prin însilozare o mai mare valoare hrănitoare și sînt consumați cu plăcere și în cantități mari. Acești coceni, înainte de a fi însilozați, se toacă cît mai mărunt posibil, iar pentru mărirea umidității se amestecă cu nutrețuri suculente (sfeclă furajeră, dovleci, tăieței proaspeți de sfeclă), de asemenea tocate în proporție de 1,5—2 părți nutrețuri suculente la o parte coceni.

Insilozarea cocenilor se mai poate face și prin adăugarea de saramură (soluție de sare 2 la sută) în proporție de 40—50 la sută din greutatea cocenilor, după starea în care aceștia se găsesc, adică mai verzi sau mai uscați.

După 6—8 săptămîni de la însilozare, nutrețul murat poate fi dat în hrana animalelor. Deci, dacă însilozăm acum cantitățile de masă verde ce nu pot fi uscate din pricina ploilor, acestea peste 6—8 săptămîni, adică în perioada cînd de obicei pășunile devin mai sărace, pot fi date în hrana animalelor, asigurînd astfel o producție de lapte constantă. Groapa sau silozul se va deschide numai la un capăt, apoi, pe măsură ce furajele însilozate se consumă, groapa se deschide treptat. Nutrețul murat va fi dat ca hrană animalelor după 2—3 ore de la scoaterea lui din siloz.

Ing. V. HERDEA
și dr. GH. MARINESCU
Institutul de cercetări zootehnice

Răsfoind planul de producție al unei gospodării colective

Ca voinicul din poveste

Atît de schimbată în bine este viața de azi a colectiviștilor din satul Călărașii Vechi, regiunea București, atît de mari sînt realizările dobîndite de ei în anii care au trecut de la întemeierea gospodăriei, încît, cunoscîndu-le, gîndul te duce la voinicul din poveste care creștea într-un singur an cît alții în zece.

Intr-adevăr, cercetînd scurta istorie a gospodăriei — cuprinsă în cele șase planuri de producție și în cele cinci dări de seamă anuale — poți urmări, cu ajutorul unui pic de fantezie, pașii de uriaș pe care, an de an, această mlădiță a socialismului i-a făcut pe calea întăririi și dezvoltării ei și a bunăstării colectiviștilor. Iată numai cîteva cifre care grăiesc de la sine despre această uimitoare creștere.

In luna februarie a anului 1950, cînd a luat ființă, gospodăria colectivă cuprindea 62 de familii, 884 ha de teren, niște căruțe ca vai de ele, vreo 6 perechi de cai și cîteva din obișnuitele unelte agricole simple, rudimentare. Astăzi, gospodăria numără cu 200 de familii mai mult, 1361 ha de teren, numeroase construcții gospodărești, 2 autocamioane, peste 1.200 de animale de muncă și de producție, păsări, stupi, grădină irigată, livadă, vie nobilă și cîte și mai cîte. De la 560 kg la hectar, cît s-a obținut în anul 1950, producția de grîu a ajuns la 1800 kg în medie la hectar în anul trecut, cea de floarea-soarelui, de la 666 kg la 1500 kg, iar cea de porumb, de la 708 kg la 4000 kg de boabe la hectar. Fondul de bază indivizibil a crescut de la 185.397 lei (1950), la 1.110.000 lei (1955), iar venitul bănesc anual, în același răstimp, de la 130.379 lei la peste 1.200.000 lei. Pentru fiecare zi-muncă efectuată, colectiviștii au primit în anul cel dintîi cîte 8,840 kg de diferite produse și 3,25 lei, iar anul trecut cîte 17,632 kg și 4 lei. In ultimii ani, zeci de colectiviști și-au construit case sau și le-au reparat pe cele vechi, și-au cumpărat aparate de radio, mobilă nouă, biciclete etc.

Infăptuirile colectiviștilor din Călărașii Vechi nu ascund nici un secret. La baza lor stau munca unită pe tarlalele de teren întinse, făcută cu ajutorul mijloacelor mecanizate, sprijinul acordat de partid și guvern — și ceea ce este deosebit de important — strădania colectiviștilor de a întări și dezvolta necontenit gospodăria obștească — izvorul propriei lor bunăstări.

Prin planuri chibzuite — spre roade și mai bogate

Intărirea și dezvoltarea gospodăriei colective din Călărașii Vechi se datorește în măsură hotărîtoare faptului că în fiecare an membrii gospodăriei au întocmit planuri de producție cît mai chibzuite și au muncit cu toate puterile pentru înfăptuirea lor. O dată întocmit, planul de producție pe anul în curs n-a rămas o simplă bucată de hîrtie aruncată undeva într-un sertar, ci a devenit un îndreptar sigur în munca de zi cu zi a colectiviștilor. Pe baza planului de producție, consiliul de conducere și fiecare brigadă în parte își întocmesc un plan de muncă lunar, în care sînt trecute volumul și felul lucrărilor, termenele de executare etc. In ședințele consiliului de conducere și în adunările generale care se țin în fiecare lună se discută pe larg felul cum se îndeplinește planul și se iau măsuri de înlăturare a lipsurilor.

Un rol deosebit de însemnat în urmărirea îndeplinirii sarcinilor prevăzute în plan îl are evidența muncii efectuate și a producției realizate în fiecare ramură a gospodăriei, evidență care este ținută clar și la zi. Intrecerea socialistă organizată pe brigăzi, echipe și între oameni mobilizează și stimulează pe colectiviști în lupta pentru efectuarea lucrărilor agricole. Comisia de întrecere urmărește săptămînal munca fiecărei brigăzi și echipe, apoi la sfîrșitul fiecărei campanii agricole, întocmește un adevărat clasament al brigăzilor și echipelor. Criteriile de apreciere sînt calitatea, operativitatea și buna organizare a muncii, iar premiul, drapelul de fruntaș.

Creșterea producției la ha — sarcină principală

Un loc important în planul de producție pe acest an îl ocupă măsurile agrotehnice menite să ducă la obținerea unei producții sporite la hectar la toate culturile. La grîu, bunăoară, colectiviștii și-au propus să strîngă o recoltă de 1.800 kg la hectar. Ce au făcut ei pentru obținerea acestei producții? Cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Cuza-Vodă au semănat grîul — 273 ha — în rînduri încrucișate. Primăvara, au grăpat semănătura, apoi au făcut plivitul, iar recoltatul l-au început încă din ziua de 2 iulie, cînd grîul a dat în pîrgă. După aprecierile inginerului agronom al gospodăriei producția medie prevăzută la ha va fi nu numai realizată, dar chiar depășită. Pentru a obține o producție de 3.000 kg de boabe de porumb la hectar, cît și-au propus, colectiviștii au semănat, tot cu ajutorul mijloacelor mecanizate, întreaga suprafață destinată acestei culturi — 320 ha — în cuiburi așezate în pătrat și pînă acum au și făcut trei din cele patru prașile prevăzute în plan. Cît privește floarea-soarelui, aceasta a fost prășită de 4 ori, iar sfecla de zahăr, de 3 ori.

O deosebită atenție acordă colectiviștii din Călărașii Vechi culturii legumelor, de pe urma căreia au dobîndit mari venituri bănești. Anul acesta, ei și-au propus să realizeze din cultura legumelor 123.900 lei. In acest scop, bazați pe experiența anului trecut, au cultivat cu 30 de hectare mai multă mazăre, cu 6 ha mai multe roșii și ardei, cu 2 ha mai mult arpagic. Pentru obținerea producțiilor de legume prevăzute în planul de producție, membrii brigăzii legumicole își dau toată silința să facă lucrările de întreținere și de recoltare la timp și în condițiile recomandate de agrotehnică. Pînă la sfîrșitul lunii iunie, gospodăria a valorificat pe piață produse legumicole timpurii în valoare de peste 13.000 lei. Grosul veniturilor va fi însă realizat de acum înainte.

Cine vizitează gospodăria colectivă din Călărașii Vechi admiră îndelung via colectiviștilor. Cele 3 ha de viță nobilă plantate în urmă cu 3 ani au dat anul trecut — primul an de rod — peste 4.000 kg de struguri la hectar. Din valorificarea strugurilor, gospodăria a dobîndit un venit de aproape 10.000 lei. In acest an, bugetul prevede realizarea unui venit aproape dublu. De aceea, colectiviștii poartă o grijă deosebită viei lor: au prășit-o de 4 ori și au stropit-o după fiecare ploaie. In privința dezvoltării sectorului viticol, colectiviștii au planuri mari. In această primăvară, ei au plantat cu viță nobilă încă 8 hectare de teren.

Animalele — izvor nesecat de venituri

O mare atenție acordă colectiviștii din Călărașii Vechi dezvoltării creșterii animalelor și sporirii productivității lor. Să începem cu oile. Anul trecut, turma gospodăriei număra 994 de oi și berbeci. In planul de producție pe acest an s-a prevăzut ca turma să ajungă la 1056 de oi și berbeci. Inmulțind numărul oilor, colectiviștii se preocupă în același timp de creșterea productivității animalelor. De la 580 de oi mame ei și-au propus să obțină în acest an 24.000 litri de lapte. Pînă la 30 iunie, ei au și obținut 11.454 litri, iar de la 800 de oi tunse, 1.662 kg de lînă. Planul la lînă a fost depășit cu 115 kg. In bugetul de venituri este prevăzut să se obțină de la ferma de oi un venit de 57.504 lei. Pînă acum, după ce și-a achitat cotele către stat, gospodăria a realizat din valorificarea unor însemnate cantități de lînă, brînză și piei, 38.874 lei. Productivitatea oilor va crește simțitor în anii următori, deoarece se tinde spre merinosizarea întregii turme. Incă din 1953, colectiviștii au achiziționat berbeci merinos pentru îmbunătățirea rasei. In prezent, gospodăria are 34 de berbeci merinos.

O dezvoltare din ce în ce mai mare a luat și creșterea vacilor. La sfîrșitul anului, numărul vacilor mulgătoare va fi de 30. In plan s-a prevăzut obținerea unei cantități de 37.500 litri de lapte marfă. Pînă la 30 iunie, s-au și realizat 15.648 de litri. Ținînd seama că nu toate vacile au intrat în lactație, această cifră înseamnă destul de mult. Printr-o îngrijire și hrănire rațională a animalelor, colectiviștii sînt hotărîți să-și depășească cu mult cifra de 2.000 de litri de lapte pe an de fiecare vacă furajată, depășind astfel venitul bănesc planificat — 59.602 lei — pentru acest sector.

Și în ce privește creșterea porcilor s-au obținut succese însemnate. Față de anul trecut, numărul scroafelor va fi dublu, iar al porcilor puși la îngrășat, împătrit. De la 45 de scroafe se vor obține — potrivit planului — 220 de purcei. Pînă acum, de la 8 scroafe s-au și obținut 80 de purcei, ceea ce înseamnă cîte 10 purcei de la fiecare scroafă.

O altă ramură de producție care se bucură de o atenție deosebită din partea colectiviștilor este creșterea albinelor. In 1950, gospodăria avea 40 de stupi. In planul de producție pe acest an este prevăzut ca numărul lor să ajungă la 110. Planul însă a fost depășit chiar de pe acum cu 5 stupi. De la o singură recoltare, producția de miere a fost de 600 kg, ceea ce înseamnă 60 la sută din plan. Stupăria va aduce în acest an gospodăriei un venit de 6.000 lei.

Urmărind paralel planul de producție și bugetul de venituri și cheltuieli, se poate vedea că, pînă în prezent, planul de venituri bănești din creșterea animalelor a fost îndeplinit în proporție de 50,2 la sută.

Și, acum, ceva și despre construcțiile gospodărești. Pentru adăpostirea în bune condiții a animalelor și utilajului agricol și pentru depozitarea produselor, colectiviștii au prevăzut în plan construirea unui grajd pentru 50 de vite mari, a unui pătul pentru porumb, terminarea magaziei începută anul trecut și efectuarea de reparații capitale la o remiză și la un grajd.

Pentru acoperirea cheltuielilor bănești necesare ridicării acestor construcții, gospodăria a contractat de la stat un împrumut pe termen lung în valoare de 80.000 lei, iar din venituri proprii a repartizat suma de 275.000 lei. Cel mai important material necesar construcțiilor — cărămida — colectiviștii și-l confecționează chiar în gospodărie. La ridicarea clădirilor gospodărești lucrează o echipă de constructori colectiviști. Magazia și grajdul sînt aproape terminate. Mai lipsesc tabla și scîndura pentru acoperiș, la procurarea cărora gospodăria întîmpină mari greutăți.

In planul de producție al gospodăriei colective au fost prevăzute și veniturile în bani și în natură cuvenite colectiviștilor pentru fiecare zi-muncă efectuată. Realizarea unor însemnate venituri bănești, provenite din valorificarea diferitelor produse vegetale și animale, a dat posibilitate gospodăriei să împartă colectiviștilor în preajma campaniei de recoltare — așa cum era prevăzut în planul de producție — cîte 3 lei de fiecare zi-muncă. Știind dinainte că la împărțirea veniturilor vor primi cîte 15 kg de produse și cîte 6,60 lei la zi-muncă, colectiviștii participă zi de zi la lucru și muncesc cu tragere de inimă.

Realizările de pînă acum ale colectiviștilor din Călărașii Vechi ne îndreptățesc să credem că de aci înainte ei vor dobîndi succese și mai mari în lupta pentru continua dezvoltare a gospodăriei colective, pentru continua creștere a bunăstării lor.

N. IANCU

Invățămîntul agricol în Republica Cehoslovacă

Articol scris pentru ziarul „Agricultura Nouă"

de ing. IOSIF POMEZNY

Prin noua organizare a învățămîntului agricol cehoslovac în anul 1952 s-au creat condițiile instruirii gratuite de specialitate atît pentru tinerii care vor să lucreze în agricultură cît și pentru toți muncitorii din domeniul agriculturii. Invățămîntul agricol a fost organizat în așa fel încît să contribuie eficace la îndeplinirea sarcinilor producției agricole socialiste, prin crearea de specialiști și calificarea celor mai diferite categorii de muncitori din agricultură.

Instruirea de specialitate de cel mai superior grad o dau școlile superioare de agricultură. Cadrele tehnice medii de specialitate sînt pregătite în școlile tehnice agricole. Pentru cadre ajutătoare administrative au fost create școli agricole de contabilitate. Tineretul sătesc se pregătește pentru profesiunea viitoare și în școli agricole de ucenici sau în școlile de iarnă ale tineretului agricol. Muncitorii agricoli își pot îmbunătăți calificarea lor în școlile agricole de maiștri, participînd la diferite cursuri, sau în școlile pentru președinții cooperativelor de producție agricolă. Cooperatorii precum și țăranii cu gospodării individuale pot urma cursurile agricole de pe lîngă cooperativele agricole unice. Intreprinderile agricole ale sectorului socialist îi instruiesc pe salariații lor în școlile de întreprinderi.

Școlile superioare de agricultură au facultăți cu diferite specializări: agronomie, zootehnie, mecanizare, economie agrară, medicină veterinară. La rîndul ei, facultatea de agronomie are cîteva ramuri de specialitate.

Porțile școlilor superioare de agricultură sînt deschise tuturor absolvenților școlilor medii de unsprezece ani, care au absolvit bine examenul de maturitate, au fost recomandați de școală pentru studiul superior și care trec cu succes examenul de admitere. Vîrsta la care se poate intra în învățămîntul agricol superior este de 17—35 de ani. Studiul agricol superior durează cinci ani, iar facultatea de medicină veterinară, cinci ani și jumătate.

Școlile tehnice agricole au durata de studiu de patru ani și au următoarele specializări: agronomie, creșterea animalelor, mecanizare, grădinărie, viticultură-pomicultură, piscicultură, veterinară, ameliorare și evidență contabilă. Absolvenții acestor școli pot ocupa diverse posturi în toate întreprinderile agricole socialiste și în cooperativele de producție agricolă. La aceste școli, se primesc tineri în vîrstă de 14 sau 17 ani. Tinerii și tinerele în vîrstă de 14 ani trebuie să fi absolvit școala de 8 ani și să fi reușit la examenul de admitere. Tinerii și tinerele de 17 ani, absolvenți ai școlilor medii de 11 ani cu examen de maturitate, nu dau examen de admitere. Ei trebuie însă să răspundă la un „chestionar" al cărui scop este de a cunoaște interesul și aptitudinile candidatului pentru agricultură. Absolvenții școlilor de 11 ani vor studia în școlile tehnice agricole numai doi ani și jumătate, din programul lor de învățămînt fiind scoase materiile pe care ei le-au studiat. Spunem vor studia deoarece această reducere a programului de învățămînt se va introduce abia în anul școlar 1956—1957 și deocamdată numai pentru ramurile: evidență contabilă, agronomie și creșterea animalelor.

Școlile superioare de agricultură, împreună cu școlile tehnice agricole nu sînt încă în măsură să satisfacă cerințele producției agricole, adică să formeze numărul de specialiști calificați necesari. In afară de aceasta un mare număr de agricultori vîrstnici doresc să primească o instruire agricolă superioară și să-și îmbunătățească calificarea lor. Pentru aceasta au fost create pentru ambele tipuri ale acestor școli (școlile superioare agricole și școlile tehnice agricole) forme speciale de studiu, fără întreruperea muncii, ca studiul prin corespondență, studiul fără frecvență, studiul extern, cursuri serale și școala tehnică agricolă serală pentru muncitori de pe lîngă Ministerul Agriculturii.

Școlile de contabilitate agricolă pregătesc ajutori de contabili și alte cadre administrative. In aceste școli sînt preferate fetele și mai ales fiicele membrilor cooperativelor de producție agricolă. Durata studiului este de 2 ani. Și în aceste școli se intră pe baza unui examen de admitere, la fel ca și în școlile tehnice agricole. Absolventele acestor școli lucrează apoi la G.A.S.-uri, la ferme de stat sau în alte întreprinderi agricole.

In școlile agricole de ucenici vin băieți și fete în vîrstă de 14 ani, care vor să învețe profesia de agricultor. După absolvirea acestei școli ei formează cadrele tinere de bază ale agriculturii. Ucenicii agricoli își pot alege profesiuni diferite cum sînt: crescător de vaci, crescător de oi, crescător de cai, crescător de păsări, pescar, cultivator de plante pentru cultura mare, cultivator de plante iubitoare de climat cald, cultivator de hamei, grădinar etc. Durata cursurilor școlilor de ucenici variază după profesia aleasă, de la un an la doi ani și jumătate. In școlile agricole de ucenici anul școlar este de 12 luni. In loc de vacanță ucenicii primesc un concediu de 3 săptămîni. La sfîrșitul studiului, are loc un examen practic și teoretic. Acest mod de pregătire a viitorilor agricultori este foarte indicat și avantajos pentru băieții și fetele care provin din familii orășenești.

Meseriile de fierar, potcovar, rotar și pielar, care de asemenea se învață în școlile agricole de ucenici, se pot învăța și în mod individual, în atelierele întreprinderilor agricole socialiste și, în unele cazuri excepționale, chiar în atelierele meseriașilor particulari. In perioada studiului lor, ucenicii aceștia sînt chemați de două ori la un curs teoretic de trei luni.

Un mare număr de tineri de la sate rămîn însă pe lîngă gospodăriile părinților lor — țărani cu gospodării individuale — lucrează împreună cu părinții în cooperativele agricole sau intră salariați la fermele de stat și la S.M.T.-uri. Pentru acești tineri au fost create pe lîngă școlile tehnice agricole sau școlile medii de opt ani, școlile de iarnă ale tineretului agricol. Aceste școli se remarcă prin aceea, că cu toate că au luat naștere abia în anul 1954, ele reprezintă rețeaua cea mai deasă de școli agricole și au cel mai mare număr de elevi. In cele 560 de asemenea școli învață anual cam 20.000 de băieți și fete. Cursurile au loc în cele cinci luni de iarnă, cîte o zi pe săptămînă, timp de doi ani. Frecventarea școlilor de iarnă nu este obligatorie. Cu toate acestea prezența este bună, în multe cazuri de sută la sută.

Școlile agricole de maiștri s-au creat pentru practicienii mai vîrstnici, pînă la vîrsta de 40 de ani. In cele de un an învață maiștrii agronomi, crescătorii de vite, crescătorii de păsări, apicultorii și maiștri pescari. Școlile de maiștri agricoli de doi ani pregătesc maiștri grădinari, viticultori și cultivatori de plante iubitoare de climat cald, cultivatori de plante textile, de hamei și maiștri-mecanizatori agricoli. La această școală elevii vin recomandați de cooperativele de producție agricolă, ferme de stat sau de alte instituții agricole socialiste. După terminarea studiului se întorc la locul de muncă și lucrează ca șefi de echipă de cîmp sau grajd, ca maiștri crescători de păsări, apicultori, șefi de atelier, tehnicieni-controlori sau ca normatori.

Pentru a-i sprijini pe muncitorii agricoli vîrstnici să-și însușească și să aprofundeze cunoștințele de specialitate s-au mai creat și diferite cursuri cu durata de trei-cinci luni.

Lucrătorii fruntași din cooperativele de producție agricolă care au aptitudini pentru a putea îndeplini funcția de președinți sau de alte funcții conducătoare în cooperative, au posibilitatea să studieze școala de un an a președinților de cooperative de producție agricolă. Această școală o pot absolvi persoane pînă la vîrsta de 45 de ani.

Școlile agricole cooperatiste funcționează sau pe lîngă cooperativele agricole unice, sau pe lîngă școlile tehnice agricole. Cursurile la aceste școli au loc de la 15 noiembrie la 15 martie, o dată pe săptămînă. Durata acestei școli este de 3 ani. In primul an se învață chestiunile elementare privind cultivarea plantelor și creșterea animalelor. In anul doi învățămîntul este împărțit în două ramuri, cultura plantelor și creșterea animalelor. In anul trei se predau cursuri de specialitate pentru diferite ramuri de producție.

Școlile de întreprinderi (de pe lîngă unitățile socialiste) au ca rol să ridice productivitatea muncii din întreprinderi. Planurile lor de învățămînt se fac după necesitățile și problemele locale. Calificarea mai bună cîștigată prin absolvirea școlilor de întreprindere poate duce la promovarea absolventului respectiv, într-o muncă mai de răspundere. Cursurile au loc în timpul liber.

★

Toate școlile agricole cehoslovace — cu excepția școlilor agricole de maiștri și a formelor speciale de studiu — nu cer de la cei care doresc să le urmeze o pregătire sau practică de specialitate. Această pregătire le-o va da școala. La școlile agricole tehnice, practica reprezintă o treime din planul de învățămînt și formează o parte importantă a examenelor de încheiere (maturitate). Și școlile agricole superioare au prevăzut în planul lor de studiu un număr însemnat de ore pentru practică. La școlile agricole de ucenici, practica reprezintă două treimi din planul de studiu. Educarea la toate școlile agricole din Cehoslovacia se face în sprijinul realizării unității teoriei cu practica. Practica se face în majoritate la ferme-școală.

Elevii fruntași la învățătură ai școlilor agricole de contabilitate, ai școlilor tehnice agricole și studenții fruntași la învățătură din școlile superioare agricole primesc bursă. Elevii școlilor de ucenici agricoli primesc gratuit toată înzestrarea, iar în perioada cînd lucrează în producție, primesc lunar o retribuție în bani. Și elevii școlilor de maiștri agricoli primesc o remunerație corespunzătoare. La stabilirea acestei remunerații se are în vedere și faptul dacă elevul are familie.

Cel care se înscrie să urmeze o școală agricolă știe dinainte că la absolvirea ei va primi un post și un salariu corespunzător calificării dobîndite. De asemenea absolvenții tuturor școlilor agricole știu că ei sînt obligați să lucreze cel puțin trei ani în ramura de specialitate care și-au ales-o.

Ca urmare a dezvoltării largi a învățămîntului agricol, condus și îndrumat de Direcția Generală a Școlilor Agricole și a Fermelor-școli din Ministerul Agriculturii, satele cehoslovace primesc an de an un ajutor sporit din partea tinerilor care și-au dedicat munca construcției socialiste a agriculturii.

PE TEME EXTERNE

Încheierea tratativelor sovieto-cambodgiene

La 7 iulie a fost semnat în marele Palat al Kremlinului din Moscova comunicatul comun sovieto-cambodgian, care consemnează rezultatele tratativelor purtate de reprezentanții guvernelor U.R.S.S. și prințul Norodom Sianuk, reprezentantul regatului Cambodgiei și al poporului cambodgian.

Așa cum reiese și din comunicat, tratativele sovieto-cambodgiene au fost rodnice și rezultatele lor se înscriu ca un nou succes dobîndit pe calea eforturilor pentru statornicirea înțelegerii și păcii între popoarele lumii. Cele două părți, care au examinat în afară de probleme privind relațiile dintre U.R.S.S. și regatul Cambodgiei și unele probleme internaționale, în a căror rezolvare sînt interesate cele două țări, au căzut de acord să declare că relațiile politice dintre statul sovietic și cambodgian se întemeiază și se vor întemeia pe cele cinci principii recunoscute la conferința de la Bandung.

Cele două părți, hotărînd să stabilească schimb de reprezentanțe diplomatice între U.R.S.S. și regatul Cambodgiei, au examinat totodată și mijloacele pentru întărirea colaborării pe tărîm economic și cultural între cele două țări în spiritul principiilor ce au la bază prietenia dezinteresată și ajutorul reciproc. Intr-un viitor apropiat experți sovietici și cambodgieni se vor întîlni pentru a elabora căile practice ce vor duce la întărirea legăturilor economice și culturale dintre cele două țări. Acești experți vor examina și problema ajutorului economic pe care U.R.S.S. îl va acorda Cambodgiei în construirea de întreprinderi industriale și alte întreprinderi, precum și în pregătirea de cadre tehnice.

Guvernul sovietic apreciază și prețuiește curajul cu care regatul Cambodgiei a dobîndit și își apără independența, precum și contribuția pe care o aduce Cambodgia la consolidarea păcii prin politica sa de neutralitate. Pentru a da posibilitate Cambodgiei să-și dezvolte economia și să continue să-și apere politica de neutralitate și de colaborare prietenească cu alte națiuni, guvernul sovietic a declarat că este gata să acorde statului cambodgian ajutor tehnic și economic fără nici un fel de condiții egoiste și respectînd pe deplin suveranitatea, independența și demnitatea acestei țări.

Cele două părți, dezbătînd în cursul tratativelor problema acordurilor de la Geneva au subliniat rolul important al acestor acorduri în opera de consolidare a păcii în țările Indochinei, precum și necesitatea și importanța respectării și îndeplinirii necondiționate a acestor acorduri.

Guvernul sovietic a acceptat cu bucurie invitația Alteței Regale Norodom Sianuk, făcută în numele regelui și poporului cambodgian ca N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și D. T. Șepilov să viziteze regatul Cambodgiei ca oaspeți ai acestui stat. Data vizitei urmează să fie stabilită ulterior.

Rezultatele bune ale tratativelor sovieto-cambodgiene vor contribui nu numai la întărirea prieteniei și colaborării între U.R.S.S. și regatul Cambodgiei, ci și la cauza întăririi păcii în Asia și în întreaga lume.

O atitudine mai realistă

Incă din timpul desfășurării lucrărilor conferinței primilor miniștri, ai celor nouă state ce formează Commonwealthul britanic, știrile publicate de agențiile de presă apusene au atras atenția opiniei publice mondiale asupra problemelor dezbătute. Aceste știri arătau că, spre deosebire de alte dăți, conferința Commonwealth-ului dezbate amănunțit problema relațiilor celor nouă state cu Uniunea Sovietică și problema admiterii R. P. Chineze în Organizația Națiunilor Unite.

Comunicatul publicat la încheierea lucrărilor conferinței a confirmat că într-adevăr pe primul plan al dezbaterilor a stat problema relațiilor dintre statele care fac parte din Commonwealth cu Uniunea Sovietică. Mai mult, acest comunicat arată că conferința a abordat într-un spirit mai realist această problemă și că primii miniștri ai țărilor Commonwealth-ului au apreciat pozitiv eforturile și inițiativele de pace ale U.R.S.S. Salutînd aceste eforturi și inițiative, conferința a scos în evidență că îmbunătățirea relațiilor dintre U.R.S.S. și celelalte mari puteri va contribui la înlăturarea neîncrederii și încordării internaționale și la întărirea păcii. De asemenea conferința și-a exprimat părerea că nu-i recomandabil să se procedeze la „amînări inutile" în ce privește admiterea Chinei Populare în O.N.U.

Desigur că atitudinea nouă și mai realistă ce s-a desprins din conferința țărilor Commonwealth-ului britanic nu poate fi privită desprins de întreaga evoluție a situației internaționale în ultimul timp, ca urmare a politicii active de pace și colaborare între popoare dusă de U.R.S.S. și țările lagărului socialist și a acțiunilor în favoarea înlăturării primejdiei de război întreprinse cu hotărîre de milioanele de oameni ce fac parte din mișcarea mondială a partizanilor păcii.

De asemenea contactele mai strînse și directe realizate între conducătorii U.R.S.S. și o serie de conducători din țările apusene și din țările Commonwealth-ului, precum și rezultatele pozitive obținute în urma acestor contacte au exercitat și ele o influență pozitivă. Ele au clarificat și mai mult pozițiile părților și au scos în evidență hotărîrea guvernului sovietic de a face tot ce depinde de el pentru asigurarea păcii.

Așa cum reiese din comunicatul dat publicității, țările Commonwealth-ului se pare că înțeleg importanța și avantajele stabilirii unor legături normale cu Uniunea Sovietică și necesitatea de a se renunța la restricțiile dăunătoare impuse de Washington.

Deosebit de importantă apare acea parte din comunicat care spune că: „Guvernele și popoarele țărilor Commonwealth-ului sînt unanime în năzuința lor spre pace".

Desigur că concluziile mai realiste la care a ajuns conferința țărilor Commonwealth-ului britanic nu poate decît să bucure întreaga omenire iubitoare de pace. Oamenii iubitori de pace aderă la acea prevedere din comunicat ce spune că „Guvernele țărilor Commonwealth-ului vor stărui cu hotărîre pentru reglementarea justă și trainică a problemelor internaționale nerezolvate" și vor sprijini îndeplinirea ei. Acest sprijin pe care cei ce iubesc pacea l-au dat și-l vor da eforturilor pentru reglementarea problemelor internaționale litigioase este expresia sinceră a celei mai fierbinți năzuinți pe care o nutrește azi omenirea.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Sportivii romîni peste hotare

Echipa noastră feminină de handbal a cucerit titlul de campioană mondială

Duminică, la Frankfurt pe Main, handbalistele din echipa noastră reprezentativă au obținut o răsunătoare victorie în finala campionatului mondial în care au întrecut echipa R. F. Germane cu 6—5 (3—1). După luni și luni de antrenamente, de muncă sîrguincioasă, handbalistele echipei noastre reprezentative au cules rodul străduințiilor lor. Pe catargul cel mai înalt al stadionului din Frankfurt pe Main steagul nostru drag a vestit una din cele mai mari performanțe obținute de sportivii romîni în întrecerile internaționale. Și, în astfel de clipe, cînd bucuria unei atît de frumoase victorii te face să te simți cuprins de adîncă emoție, nu te mai gîndești parcă la problemele tehnice, parcă nu-ți mai vine să întrebi: „cine a marcat de la noi?..." „cum a jucat Pădureanu?" sau „cum a apărat Nagy?"...

O singură întrebare îți stă pe buze: Cum au luptat sportivele noastre în întîlnirea decisivă? Răspunsul este: „EXCEPȚIONAL". O dovedește nu numai rezultatul obținut în compania uneia din cele mai puternice formații de handbal feminin din lume dar și frumoasele aprecieri făcute după meci de către toate agențiile de presă, de ziarele din R. F. Germană, de specialiști.

Transmitem un călduros „bravo" tuturor componentelor echipei noastre feminine de handbal: Irina Nagy, Aurelia Sălăgeanu, Iozefina Ugron, Aurelia Popescu, Maria Scheipp, Carolina Răceanu, Lucia Dobre, Elena Jianu, Mora Windt, Elena Pădureanu, Victoria Dumitrescu și Ileana Colesnicov.

Progresul Oradea-CWKS-R P. Polonă 3-3 (3-0)

Primul meci din cadrul turneului pe care Progresul Oradea îl întreprinde în R. P. Polonă a fost o frumoasă întîlnire sportivă la capătul căreia cele două echipe și-au împărțit punctele. Jocul a avut loc la Cracovia cu formația locală CWKS, echipă clasată pe locul 2 în clasamentul categ. B. (anul trecut).

Combinata Voros-Lobogo-Kistext Budapesta-Flamura roșie U T A 5-0 (2-0)

Un joc în care echipa noastră a avut o comportare sub orice critică și în care, întîlnind o formație bine pusă la punct, a cedat inițiativa încă de la început, permițînd adversarilor să-și desfășoare jocul în voie.

Spartachiada de vară a tineretului într-o nouă etapă

După frumoasele întreceri organizate în cadrul Spartachiadei de vară de către tinerii din satele regiunilor Pitești, Craiova, Suceava, RAM etc., cei mai buni dintre zecile de mii de participanți se vor întrece în cadrul altei etape, în faza raională a acestei tradiționale competiții de masă. Intrecerile pe raion se desfășoară între 9 și 29 iulie și vor continua apoi cu faza regională care ia sfîrșit la 5 august.

„Cupa G. A. S și S. M. T." a regiunii Bacău

In dorința de a stimula tot mai mult activitatea sportivă din satele și comunele regiunii Bacău, consiliul regional Recolta a inițiat o nouă și interesantă întrecere sportivă: „CUPA G.A.S. și S.M.T.". Concursurile de volei, atletism, tir, oină etc. au fost organizate la G.A.S. „Vasile Roaită"—Serbești. Sportivii din această comună au obținut și cel mai bun punctaj (68) ocupînd primul loc. Locurile 2 și 3 au revenit sportivilor de la G.A.S.—Secuieni și de la G.A.S.—Rogoaza. La întrecerile din cadrul „CUPEI G.A.S și S.M.T." au luat parte mai bine de 800 de concurenți.

ANUNȚ

La centrul școlar agricol nr. 1 Călărași, regiunea București, în cursul anului școlar 1956—1957 funcționează următoarele școli:

— Școala profesională agricolă de 3 ani.

— Școala profesională zootehnică de 3 ani.

— Școala tehnică de maiștri agricoli de 3 ani.

Condiții de admitere pentru școlile profesionale

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs, la care se pot înscrie absolvenții școlilor de 7 ani, în vîrstă de 14—18 ani împliniți la data de 1 septembrie 1956.

Inscrierile la concursul de admitere se fac între 10 iulie — 24 august 1956, la sediul școlii din Călărași, pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

— Certificat de naștere (copie legalizată de notariatul de stat).

— Certificat de studii.

— Certificat de sănătate, eliberat de dispensar, spital sau policlinică, cu rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare.

— Declarație tip din care să rezulte starea materială a părinților sau susținătorilor legali.

Examenul de admitere se va ține între 25—31 august 1956, la următoarele obiecte:

— Limba romînă, scris și oral (gramatică clasa a V-a și a VII-a, lectură literară clasa a VII-a).

— Științele naturii (botanică și zoologie) oral.

In timpul examenului de admitere, candidații pot locui în internatul școlii în mod gratuit.

Condiții de întreținere pentru elevii școlilor profesionale.

Pe toată durata școlarizării, elevii primesc următoarele drepturi:

— Școlarizare (inclusiv manuale și rechizite școlare), cazare și întreținere (hrană și articole de igienă corporală), echipament (lengerie de corp, haine, bocanci, sandale, salopetă, căciulă, pufoaică, pantaloni vătuiți etc.), atît băieții cît și fetele, și toate acestea în mod gratuit; conform normelor stabilite elevii primesc și costul integral al transportului în vacanțe, precum și o cotă între 20—30 la sută din valoarea muncii efectiv prestată în unitatea de producție unde efectuează practica.

Condiții de admitere pentru școala tehnică de maiștri agricoli

La școala tehnică de maiștri agricoli se primesc în primul rînd candidați cu nivel tehnic ridicat, absolvenți ai școlilor profesionale, ai școlilor inferioare și practice de agricultură, cu gimnaziile industriale, teoretice, cu practică în meserie de cel puțin 2 ani, fără a depăși vîrsta de 35 de ani.

Admiterea se face pe baza recomandării întreprinderii de unde provin candidații.

Absolvenții anului III ai fostelor școli medii tehnice din anul 1955 pot fi primiți în anul II în conformitate cu H.C.M. nr. 91/1955, art 43.

Inscrierile la concursul de admitere se fac între 10 iulie—10 august 1956, la sediul școlii, în baza unei cereri însoțite de următoarele acte:

— Certificat de naștere (copie legalizată de notariatul de stat).

— Certificat de studii.

— Certificat de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care să se specifice rezultatele analizei sîngelui și radioscopia pulmonară.

— Declarația tip, din care să reiasă starea materială a candidatului.

— Adeverință de practică în meserie, eliberată de întreprinderea unde lucrează.

— Recomandarea întreprinderii sau instituției unde lucrează.

— Dovada situației militare, în cazul că depășește vîrsta de 20 de ani.

Concursul de admitere se va ține în zilele de 13—22 august 1956 și constă din următoarele probe:

— Fitotehnie, scris și oral.

— Botanică, oral.

La cursurile fără frecvență, admiterea se face în aceleași condiții și la aceleași date ca la cursurile de zi.

Condiții de întreținere pentru elevii școlilor tehnice de maiștri agricoli

Elevii maiștri pe tot timpul școlarizării primesc salariul de 550 lei lunar, cazare gratuită în internatul școlii și transportul în vacanțe gratuit.

Informații suplimentare se pot obține de la școală.

Unele aspecte ale organizării acțiunii de prevenire și combatere a eroziunii solului

Potrivit Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R., acțiunea de prevenire și combatere a eroziunii solului este o problemă de stat a cărei rezolvare revine Ministerului Agriculturii prin organele sale centrale și exterioare din cadrul sfaturilor populare. Importanța prevenirii și combaterii eroziunii rezultă din formele, volumul și ritmul accelerat de dezvoltare a procesului de eroziune a solului, pe terenurile în pantă din regiunile cu relief frămîntat. Pe aceste terenuri se pierd anual sute de tone de sol fertil la hectar, fapt care se reflectă în producția agricolă prin obținerea de recolte scăzute.

Din cauza neaplicării măsurilor elementare de prevenire și combatere a eroziunii solului, multe terenuri devin neproductive. Acesta este cazul unor însemnate suprafețe de terenuri agricole din unitatea naturală Vrancea, bazinul văii Chineja, regiunea Galați, Slănic-Buzău, Bîrlad și altele, unde, pentru punerea în valoare a acestor terenuri, sînt necesare lucrări de volum și valoare mare.

Procesul de eroziune a solului se manifestă cu intensitate deosebită în principalele podgorii ale țării, cum sînt Dealul Mare, Tîrnave, Bucium, Nicolina și Cotnari-Iași, Arad, Ostrov și altele. Din cauza orientării greșite a rîndurilor de vie pe linia de pantă, însemnate suprafețe de plantații viticole sînt puternic erodate și adesea brăzdate în numeroase șiroiuri, ogașe și chiar ravene. Această situație duce la scăderea fertilității terenurilor respective și la reducerea cantitativă și calitativă a producției viticole.

De asemenea, însemnate suprafețe de pășuni situate în pantă, din cauza pășunatului nerațional și a neaplicării măsurilor de întreținere, au fost puternic erodate la suprafață și în adîncime, iar producția de masă verde a scăzut foarte mult.

In scopul combaterii eroziunii solului și înlăturării consecințelor nefavorabile asupra producției agricole, Ministerul Agriculturii a trecut, încă din cursul primului plan cincinal, la executarea a o serie de lucrări. Astfel, în unele gospodării agricole de stat s-au făcut lucrări de prevenire și combatere a eroziunii în plantațiile viticole existente sau pe terenurile pe care urma să se înființeze noi plantații. Aceste lucrări au constat în primul rînd în organizarea interioară antierozională a teritoriului, în cadrul căreia s-au executat benzi înierbate, culise de arbuști, canale de reținere sau evacuare dirijată a scurgerilor, debușee, terase de pămînt sprijinite cu piatră, drumuri, poteci, bazine de acumulare a apei pe versanți pentru stropitul viei, plantații de protecție etc.

Plantațiile viticole existente sau terenurile destinate pentru înființarea de noi plantații viticole, amenajate prin executarea lucrărilor de combatere a eroziunii la suprafață indicate mai sus, cuprind cca 1.100 ha în următoarele gospodării agricole de stat: Poarta Albă, regiunea Constanța, Zăbrani, regiunea Timișoara, Gănești și Sighișoara, regiunea Stalin, Corcova, regiunea Craiova, Tudor Vladimirescu, regiunea Ploești, Bucium, regiunea Iași, Ignătești, regiunea Galați, Drăgășani, regiunea Pitești, G.A.C. Petrinzel, raionul Huedin, regiunea Cluj, G.A.C. Luna de Jos, raionul Gherla, regiunea Cluj, și altele.

Paralel cu lucrările de combatere a eroziunii de suprafață s-a trecut și la combaterea eroziunii de adîncime prin executarea de cleionaje (garduri împletite), praguri și baraje din lemn sau din piatră. Asemenea lucrări s-au făcut în bazinul hidrografic al văii Chineja, podgoria Aradului, bazinul Buluși, Odobești, Dealu Mare.

Rezultatele obținute în acțiunea de stăvilire a eroziunii solului prin lucrările mai sus arătate au fost din cele mai bune. Astfel, eroziunea de suprafață și de adîncime a fost total lichidată pe asemenea teritorii, prin reținerea, infiltrarea sau evacuarea dirijată a apelor în surplus.

Excesul de apă ce se scurge prin canalele înclinate, colectat în bazinele de acumulare special construite, constituie un mijloc economic pentru stropitul viilor, înlocuindu-se în acest fel transportul costisitor și anevoios al apei, mai ales în regiunile cu vii situate pe dealuri.

Lucrările de combatere a eroziunii în adîncime pe firul ogașelor, ravenelor și torenților au stăvilit complet acțiunea de transport, inundare și împotmolire a obiectivelor și suprafețelor agricole care erau expuse permanent pericolului de deteriorare de către viiturile torențiale aduse de acestea.

In acest an, Ministerul Agriculturii, pe baza experienței prețioase pe care o oferă aceste lucrări, a extins lucrările de organizare și amenajare antierozională pe încă o suprafață de cca 1.200 ha cu plantații viticole existente și terenuri în pantă supuse eroziunii. Pe aceste suprafețe urmează să se înființeze noi plantații viticole la următoarele gospodării agricole de stat: Ostrov, regiunea Constanța, Bucium, regiunea Iași, Gănești și Sighișoara, regiunea Stalin, Zăbrani, regiunea Timișoara, și Tudor Vladimirescu, regiunea Ploești.

Tot în cursul acestui an, se execută lucrări de combatere a eroziunii pe cca 3.500 ha în bazinul văii Chineja, Slănic-Buzău, unitatea naturală Vrancea, care constau în plantații antierozionale sub formă de perdele de protecție, culise de arbuști și plantații masive, cleionaje, praguri, baraje, amenajarea pășunilor care intră în raza acestor teritorii etc.

Executarea și dezvoltarea lucrărilor de prevenire și combatere a eroziunii solului sînt posibile numai în cadrul și pe măsura dezvoltării sectorului socialist din agricultură. Astfel, în cursul anului 1956, în cadrul acțiunii de organizare a teritoriului la gospodăriile agricole colective, gospodăriile agricole de stat, teritorii comunale, pășuni și pe bazine hidrografice se întocmesc proiecte de combatere a eroziunii pe o suprafață de cca 7.000 ha, proiecte ce urmează să se aplice în cursul anului 1957.

O condiție principală în aplicarea proiectelor de combatere a eroziunii și scăderea prețului de cost al lucrărilor este folosirea pe scară largă a mijloacelor mecanizate. In acest scop, centrele de combatere a eroziunii solului din cadrul Ministerului Agriculturii sînt dotate cu utilajele necesare, ca tractoare, mașini terasiere, mașini de plantat și de întreținere mecanizată a plantațiilor de protecție, precum și o serie de alte utilaje necesare executării lucrărilor de agrotehnică diferențiată pe terenurile în pantă supuse eroziunii.

Astăzi, avem organizate în țară numai două centre de combatere a eroziunii, urmînd a se înființa pînă în anul 1960 încă alte 15 în focarele de eroziune din țară.

Factorul de bază în asigurarea executării și întreținerii în bune condiții tehnice și economice a lucrărilor de combatere a eroziunii sînt cadrele tehnice de specialitate. In acest scop, direcțiile agricole regionale și secțiile agricole ale raioanelor interesate în mod deosebit în executarea lucrărilor de combatere a eroziunii au fost încadrate cu ingineri și tehnicieni pregătiți în domeniul prevenirii și combaterii eroziunii solului. Acestor cadre tehnice de specialitate, precum și organelor agricole din unitățile în care sînt încadrate, pe lîngă organizarea și îndrumarea executării lucrărilor de combatere a eroziunii, le revine și sarcina de a aplica măsurile minime agrotehnice antierozionale în regiunile cu relief frămîntat.

In unele regiuni, cum sînt, de pildă, Galați și Constanța, organele agricole au acordat o grijă deosebită lucrărilor de prevenire și combatere a eroziunii solului, obținîndu-se rezultate însemnate în cadrul gospodăriilor agricole colective cu teritoriu organizat și al teritoriilor comunale tarlalizate.

In alte regiuni, însă, nu se dă importanță acțiunii de prevenire și combatere a eroziunii. Astfel, în regiunea Pitești, cu toate că există un teritoriu puternic afectat de eroziune și alunecări, care pun în pericol întinse suprafețe agricole, numeroase localități, căi de comunicație și alte obiective, s-a luat în mod cu totul nejustificat măsura de a se desființa unicul post de ameliorator din Direcția agricolă regională, deși specialistul respectiv avea sarcina de a organiza, îndruma și coordona activitatea tuturor organelor agricole din regiune, pe linia acțiunilor de prevenire și combatere a eroziunii.

O atitudine asemănătoare de nepăsare față de acest domeniu de lucrări dovedesc și regiunile Iași, Craiova, Suceava, Ploești și altele, care nu au trecut la organizarea unor acțiuni practice pe linia prevenirii și combaterii eroziunii solului, considerînd ca inutil a fi prevăzute cadre de tehnicieni amelioratori la raioane, care să asigure desfășurarea organizată și succesul acestor acțiuni.

Lipsuri serioase se manifestă și în domeniul întreținerii lucrărilor executate. Astfel, conducerile gospodăriilor agricole de stat Tudor Vladimirescu, regiunea Ploești, Corcova, regiunea Craiova, Ignătești, regiunea Galați, și altele, nu s-au preocupat de întreținerea amenajărilor viticole executate pe teritoriile respective, din care cauză acestea au suferit deteriorări ce necesită în prezent reparații costisitoare. Asemenea lipsuri au dovedit și o serie de organe agricole regionale și raionale, care nu s-au îngrijit în suficientă măsură de întreținerea lucrărilor de combatere a eroziunii executate în cadrul sfaturilor populare, pe izlazurile comunale, așa cum este cazul în raioanele Bujoru și Măcin, regiunea Galați, raionul Negrești, regiunea Iași, raioanele Botoșani și Rădăuți, regiunea Suceava, raionul Moinești, regiunea Bacău, și altele.

Este necesar ca în problema combaterii și stăvilirii eroziunii solului să se dea dovadă de mai multă preocupare din partea organelor agricole și a sfaturilor populare în general, pentru că aceasta este una din rezervele însemnate pentru sporirea producției agricole și realizarea sarcinilor celui de al doilea cincinal.

Ing. S. TIMARIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60. 10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".